

بروزترین و ابرترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

عربی، زبان قرآن (۱)

رشته های ریاضی و فیزیک - علوم تجربی

پایه دهم

دوره دوم متوسطه

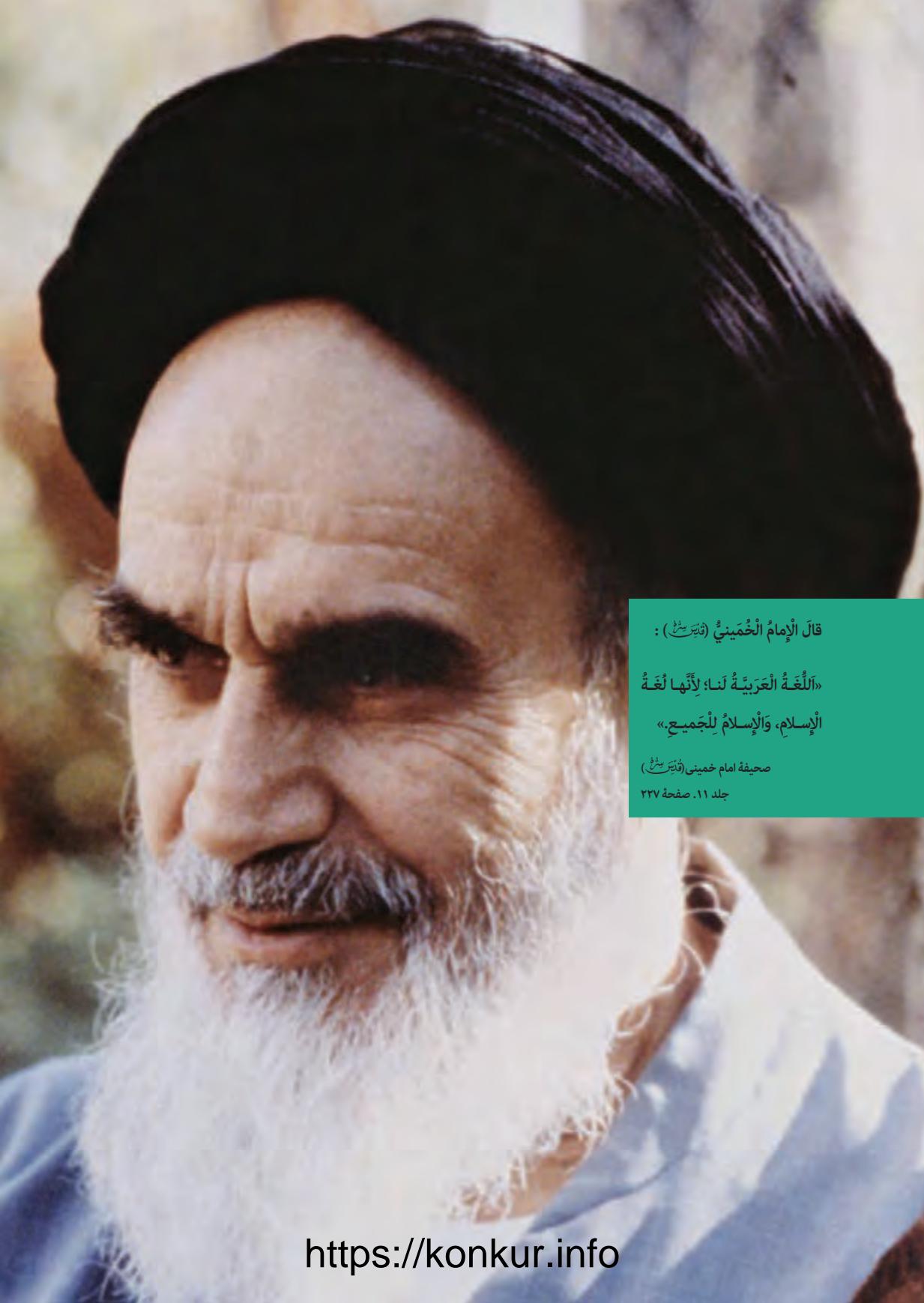

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

نام کتاب: عربی، زبان قرآن (۱) - پایه دهم دوره دوم متوسطه - ۱۱۰۲۰۶
پدیدآورنده: سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی
مدیریت برنامه‌ریزی درسی و تالیف: دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری
شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تالیف: حبیب تقواویی، علی جان‌بزرگی، حسن حیدری، سیّد‌محمد دلبری، سیّد‌مهدی سیف و فاطمه یوسف‌نژاد (اعضای شورای برنامه‌ریزی)
اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی
مدیریت آماده‌سازی هنری: مدیریت آماده‌سازی هنری (مدیر امور فنی و چاپ) - محمد مهدی ذبیحی فرد (طراح)
شناسه افزوده آماده‌سازی: گرافیک، طراح جلد و صفحه‌آر) - محمد مهدی ذبیحی فرد، مراد فتاحی (تصویرگر)-
علی نجمی، سیف الله بیک محمد دلیوند، فاطمه پژشکی، سپیده ملک ایزدی و
ناهید خیام باشی (امور آماده‌سازی)
نشانی سازمان: تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)
تلفن: ۰۵۸۴۷۴۷۳۵۹، ۰۸۸۳۱۱۶۱-۵، دورنگار: ۰۸۳۰۹۲۶۶، کد پستی:
ویکا: www.irtextbook.ir و www.chap.sch.ir
ناشر: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران تهران: کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج -
خیابان ۶۱ (داروپیخش) تلفن: ۰۴۹۸۵۱۶۱-۵، دورنگار: ۰۴۹۸۵۱۶۰، صندوق پستی:
۳۷۵۱۵-۱۳۹
چاپخانه: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»
سال انتشار و نوبت چاپ: چاپ هشتم ۱۴۰۲
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۰۵۲۴۹۹-۲

ISBN: 978_964_05_2499_2

A close-up portrait of Ayatollah Ruhollah Khomeini, an elderly man with a long white beard and a dark turban. He is looking slightly to his left with a serious expression.

قال الإمام الخميني (قده) :

«اللغة العربية لنا؛ لأنها لغة
الإسلام، والإسلام للجميع».

صحيفة أمام خميني(قده)
جلد 11. صفحة 227

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپی و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلخیص، تبدیل، ترجمه، عکس‌برداری، نشانی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع، بدون کسب مجوز از این سازمان ممنوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

آلِفِهِرِس

الف	پیشگفتار	■
١	الدَّرْسُ الْأَوَّلُ	■
	ذَاهَقُ هُوَ اللَّهُ + الْشَّعَارُفُ	■
١٥	الدَّرْسُ الثَّانِي	■
	الْمَوَاعِظُ الْعَادِيَةُ + الْأَعْدَادُ مِنْ وَاحِدٍ إِلَى مِائَةٍ + فِي مَطَارِ النَّجَافِ	■
٢٩	الدَّرْسُ الثَّالِثُ	■
	مَطَرُ السَّمَكِ + أَشْكَالُ الْأَفْعَالِ (١) + فِي قِسْمِ الْجَوَازَاتِ	■
٤٧	الدَّرْسُ الرَّابِعُ	■
	النَّعَايِشُ السُّلْمَيُّ + أَشْكَالُ الْأَفْعَالِ (٢) + فِي صَالَةِ التَّفَقِيْشِ	■
٦٣	الدَّرْسُ الْخَامِسُ	■
	هُهُذَا خَلْقُ اللَّهِ + الْجَمَلَةُ الْعِلْمِيَّةُ وَالِإِسْمِيَّةُ + مَعَ سَائِقِ سِيَارَةِ الْأَجْرَةِ	■
٧٩	الدَّرْسُ السَّادِسُ	■
	ذَوَالْقَرَبَيْنُ + الْفَعْلُ الْمَجْهُولُ + مَعَ مَسْؤُلِ اسْتِقْبَالِ الْفُنْدُقِ	■
٩١	الدَّرْسُ السَّابِعُ	■
	يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَابِيْهُ + الْجَارُ وَالْمَجْرُورُ وَنُونُ الْوِقَايَةِ + مَعَ مُشَرِّفِ	■
	خَدَمَاتِ الْفُنْدُقِ	■
١٠٧	الدَّرْسُ الثَّامِنُ	■
	صِنَاعَةُ التَّلَمِيعِ فِي الْأَدَبِ الْفَارِسِيِّ + إِسْمُ الْفَاعِلِ وَاسْمُ الْمَفْعُولِ وَاسْمُ الْمُبَالَغَةِ +	■
	شِرَاءُ شَرِيْحةِ الْهَاتِفِ الْجَوَالِ	■

سخنی با دبیران، گروه‌های آموزشی، مدیران مدارس و اولیای دانشآموزان

شایسته است که دبیر عربی برای تدریس این کتاب:

۱. کتاب‌های عربی پایه‌های هفتم تا نهم را تدریس یا به‌دقت مطالعه کرده باشد؛
۲. دوره آموزشی توجیهی ضمن خدمت این کتاب را گذرانده باشد؛
۳. کتاب معلم را با دقت کافی مطالعه و بررسی کرده باشد.

خدای را سپاسگزاریم که به ما توفيق داد تا با نگارش نخستین کتاب «عربی، زبان قرآن (۱)» ویژه پایه دهم رشته‌های ریاضی و فیزیک و علوم تجربی به جوانان کشور عزیزمان خدمتی فرهنگی ارائه کنیم.

رویکرد برنامه درسی عربی بر اساس برنامه درسی ملی این است:

«پژوهش مهارت‌های زبانی به منظور تقویت فهم قرآن و متون دینی و کمک به زبان و ادبیات فارسی»

شیوه تألیف کتاب‌های عربی هفتم تا دهم متن محوری است. انتظار می‌رود دانشآموز پایه دهم بتواند در پایان سال تحصیلی متون و عبارات ساده قرآنی را در حد ساختارهای خوانده شده، درست بخواند و معنای آنها را بهفهم و ترجمه کند.

این کتاب با توجه به مصوبات اسناد بالادستی «قانون اساسی»، «برنامه درسی ملی» و «راهنمای برنامه درسی» نوشته شده است. برنامه درسی ملی، مهم‌ترین سند تألیف کتب درسی است. راهنمای برنامه درسی عربی نیز نقش راه تألیف تمام کتاب‌های درسی عربی است.

کلمات کتاب‌های عربی هفتم تا دهم، پرکاربردترین واژگان زبان عربی است که در قرآن، حدیث، روایات و زبان و ادبیات فارسی بسیار به کار رفته است.

هدف اصلی، فهم متن به ویژه فهم قرآن کریم و نیز متون دینی همانند احادیث، دعاها و متون ادب فارسی آمیخته با واژگان عربی است.

از آنجا که یکی از چهار مهارت زبانی «سخن گفتن» است به استناد برنامه درسی ملی؛ مکالمات کوتاهی در کتاب گنجانده شده؛ مکالمه بستری مناسب برای آموزش هر زبانی است و کلاس درس را جذاب، شاداب، پرتحرک و فعال می‌سازد؛ ولی هدف اصلی برنامه درسی عربی نیست.

مهم ترین تأکیدات درباره شیوه تدریس و ارزشیابی کتاب:

(رعايت اين تأکيدات در كنکور و مسابقات علمي، امتحان نوبت اول و دوم و کتاب‌های کمک آموزشی الزامي است. اين نوشته به منزله بخششانه رسمي است.)

۱. کتاب عربی پایه دهم در هشت درس تنظیم شده است. هر درس را می‌توان در سه جلسه آموزشی تدریس کرد. این مقدار زمان در مجموع برای تدریس کل کتاب در طول سال کفایت می‌کند.

۲. دانشآموز پایه دهم تاکنون با این ساختارها آشنا شده است:

فعلهای ماضی، مضارع، امر، نهی، نفی، مستقبل، معادل ماضی استمراری، ترکیب اضافی و وصفی، وزن و ریشه کلمات، اسم اشاره، کلمات پرسشی، و ساعت خوانی.

هدف از آموزش ترکیب وصفی و اضافی در عربی پایه نهم این است که دانشآموز بتواند ترکیب‌هایی مانند «آخر العزیز» را داخل جمله (نه بیرون از جمله) ترجمه کند.

در بخش وزن و حروف اصلی نیز با چند وزن معروف آشنا شده است.

در ساعت‌خوانی فقط ساعت کامل، ربع و نیم آموزش داده شده؛ مثلاً «چهار و بیست و پنج دقیقه» آموزش داده نشده است.

۳. درس اوّل دوره آموخته‌های پیشین است و در هفت درس دیگر نیز این مرور انجام شده است.

۴. در درس دوم عددها آموزش داده می‌شود. در دوره اوّل متوسطه عددهای اصلی و ترتیبی تا دوازده آموزش داده شده است. در این کتاب عددهای اصلی از یک تا صد و عددهای ترتیبی از یکم تا بیستم آموزش داده شده است. مباحث مطابقت عدد و محدود و ویژگی‌های محدود جزء اهداف آموزشی کتاب نیست.

۵. دانش آموزان در دوره اوّل متوسطه با فعل‌های مجذد و مزید در کتاب درسی آشنا شده‌اند و در تمرینات فقط با صرف فعل‌های ثلاثی مجذد صحیح و سالم رو به رو شده‌اند؛ اما فعل‌های مزید، مهموز، مضاعف و معتل نیز در کتاب به کار رفته است؛ مانند آمن، بستم، آتی، آجابت، آخرب، احترق، اشتاری، آصاب، آخطی، تخرّج، حائل، خذّر، زاد و ... هدف آموزشی درس سوم و چهارم این است که با استفاده از آموخته‌های سه سال اوّل با فعل‌هایی آشنا شوند که «ماضی سوم شخص مفرد» آنها بیش از سه حرف است. ذکر اصطلاحات ثلاثی مجذد و مزید و تشخیص ثلاثی مجذد و مزید و ذکر نوع باب و صیغه فعل از اهداف آموزشی نیست. فعل‌های معتل، مهموز، مضاعف و هر گونه فعلی که تغییرات پیچیدهٔ صرفی دارد از اهداف کتاب نیست؛ مثلاً در کتاب فعل «استفاده» به کار رفته و فعل استفعال نیز آموزش داده شده است؛ از فعل استَفَدْ سؤال طرح نمی‌شود؛ ولی اگر معنای استفادهٔ اولی بخواهیم، اشکال ندارد؛ چون تغییرات در مقایسه با استفاده ندارد.

۶. در درس پنجم جملهٔ اسمیه و فعلیه تدریس می‌شود. هدف شناخت اجزای جملهٔ یعنی فعل، فاعل، مفعول به، مبتدا و خبر است؛ اما قرار دادن اعراب کلمات هدف نیست. کتاب کاملاً حرکت‌گذاری شده است تا دانش آموز با خواندن متون و عبارات ذوق پیدا کند و به تدریج با اعراب کلمات آشنا شود.

۷. در درس ششم فعل مجهول تدریس می‌شود. هدف این است که دانش آموز جمله‌های دارای فعل مجهول را درست معنا کند؛ تبدیل جملهٔ دارای فعل معلوم به مجهول و بر عکس هدف نیست.

۸. در درس هفتم معانی حروف جر آموزش داده می‌شود. دانش آموز باید بتواند حروف جر و جار و مجرور را در جمله درست تشخیص داده و ترجمه کند.

۹. در درس هشتم مهمترین وزن‌های اسم‌های مشتق تدریس می‌شود. فقط شناخت نوع آنها و دانستن معنایشان مطلوب است. تشخیص جامد از مشتق و ساختن اسم مشتق از فعل ارائه شده هدف کتاب نیست.

۱۰. نیازی به ارائهٔ جزؤ مکمل قواعد به دانش آموز نیست. هرچه لازم بوده در کتاب آمده است یا در سال‌های بعد خواهد آمد.

۱۱. پژوهش‌های هر درس، نمایش، سرود، ترجمة تصویری و داستان‌نویسی، کار عملی در درس عربی محسوب می‌شود.

۱۲. تحلیل صرفی و اعراب، تعریب، تشكیل و اعراب گذاری از اهداف کتاب درسی نیست.

۱۳. آموزش فعل و ضمیر در کتاب‌های متوسطه اوّل بومی‌سازی شده و بر اساس «من، تو، او، ما، شما، ایشان» است. سبک پیشین این گونه بود: «هو، همَا، هُم، هي، هُنّ، أَنْتَ، أَنْتَمَا، أَنْتُمْ، أَنْتَنَّ، أَنَا، تَحْنُّ».

شیوهٔ نوین در تدریس آزمایشی کاملاً موفق بود و دانش آموزان درس را بهتر آموختند.

نیست.

۱۴. تبدیل «مذکور به مؤئثر» یا «مخاطب به غیر مخاطب» یا «جمع به غیر جمع» و موارد مشابه از اهداف کتاب

۱۵. معنای کلمات در امتحان در جمله خواسته می‌شود.
۱۶. در بخش آنوار القرآن فقط معنای کلماتی مدنظر است که به شکل «جای خالی»، «زیرخطدار» یا «دو گزینه‌ای» طراحی شده است. به عبارت دیگر معنای سایر کلمات، هدف نیست. ضمناً این بخش برای کار در منزل است و دبیر

فقط در صورت داشتن وقت می‌تواند در کلاس کار کند؛ اما در هر حال در امتحان از آن سؤال طرح می‌شود.
۱۷. روخوانی‌های دانش‌آموز و فعالیت‌های او در بخش مکالمه در طول سال نمره شفاهی دانش‌آموز را تشکیل

۱۸. در کتاب جای کافی برای نوشتن ترجمه و حل تمرین در نظر گرفته شده است تا به دفتر تمرین نیازی نباشد.

۱۹. از طریق وبگاه دفتر تألیف می‌توان با نحوه تهیه کتاب معلم، بارم‌بندی و نمونه سؤال استاندارد آشنا شد. همچنین در شبکه ملی مدارس (رشد) اطلاعات سودمند بسیاری را می‌توان به دست آورد.

۲۰. از همکاران ارجمند درخواست داریم تا با رویکرد دفتر تألیف همگام شوند؛ زیرا دانش‌آموزان با این شیوه از دوره اول متوسطه به دوره دوم متوسطه آمده‌اند.

www.arabic-dept.talif.sch.ir

نشانی وبگاه گروه عربی:

سخنی با دانش‌آموز

عربی را می‌آموزیم؛ زیرا زبان قرآن، حدیث و دعاست؛ زبان رسمی بسیاری از کشورهای مسلمان است؛ زبان و ادبیات فارسی با آن درآمیخته و برای فهم بهتر زبان فارسی آشنایی با زبان عربی لازم است؛ یکی از شش زبان رسمی سازمان ملل متحده است؛ زبانی کامل، پرمغنا و قوی است؛ ادبیات آن غنی است و

این کتاب ادامه سه کتاب پیشین است. هر آنچه در سه سال گذشته آموخته‌اید در متون، عبارات و تمرین‌های این کتاب تکرار شده است. ترجمه متون و عبارات کتاب بر عهده شهامت و دبیر نقش راهنمای دارد. شما به راحتی می‌توانید متون را ترجمه کنید.

استفاده از کتاب کار توصیه نمی‌شود. برای یادگیری هر زبانی باید بسیار تکرار و تمرین کرد. اگر می‌خواهید در درس عربی موفق‌تر باشید، پیش مطالعه کنید.

هدف این کتاب فهم متن است. اگر شما بتوانید متون عربی را خوب بخوانید و درست بفهمید و ترجمه کنید، خود به خود می‌توانید از فارسی به عربی نیز ترجمه کنید و حتی سخن بگویید؛ از آیات و احادیث کتاب‌های درسی عربی می‌توانید در انشا و مقاله‌نویسی و به هنگام سخنرانی استفاده کنید.

در صفحه ورودی هر درس، با استفاده از رمزینه‌خوان می‌توانید به «کتاب گویی» و «فیلم آموزشی» آن درس دسترسی پیدا کنید.

ترجمه متون و عبارات کتاب و حل تمرین‌ها در کلاس به صورت گروهی است.

آلدَرْسُ الْأَوَّلُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ آلأنعام: ١

ستایش از آنِ خدایی است که آسمان‌ها و زمین را آفرید و
تاریکی‌ها و روشنایی را بنهد.

ذَاكُهُوَاللَّهُ

ذَاتِالْعُصُونِ النَّاضِرَةِ

وَكَيْفَ صَارَتْ شَجَرَةً
يُخْرِجُ مِنْهَا التَّمَرَةَ

اُنْظُرْ لِتِلْكَ الشَّجَرَةِ

كَيْفَ تَمَثُّلَ مِنْ حَبَّةٍ
فَابْحَثْ وَ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي

جَذَوْتُهَا مُسْتَعِرَةً
حَرَارَةً مُنْتَشِرَةً
فِي الْجَوَّ مِثْلَ الشَّرَرَةِ

وَ اُنْظُرْ إِلَى الشَّمْسِ الَّتِي
فِيهَا ضِيَاءً وَ بِهَا
مَنْ ذَا الَّذِي أَوْجَدَهَا

أَنْعُمْهُ مُنْهَمِرَةً
وَ قُدْرَةً مُقْتَدِرَةً

ذَاكُهُوَاللَّهُ الَّذِي
ذُو حِكْمَةٍ بِالِغَةِ

— الشاعر: معروف الرصافي، شاعر عراقي من أبٍ كردي النسب وأمٍ تركمانية، له آثار كثيرة في الأثر والشعر.

أَوْجَدَ فِيهِ قَمَرَه
كَالْدُرُ الْمُنْتَشِرَه

أَنْزَلَ مِنْهُ مَطَرَه
وَانْظُرْ إِلَى الْعَيْمِ فَمَنْ

المُعَجمُ: واژه‌نامه

آنجم	ستارگان «مفرد: تَجْمٌ»	ذات	دارای	فُلْ	بگو
آنزل	نازل کرد	ذالَ	آن	مُسْتَعِرَة	فروزان
آنعم	نعمت‌ها «مفرد: نِعْمَة»	ذو	دارای	مُهْمِرَة	ریزان
آوچد	پدید آورد	زانَ	زینت داد	نَضِرَة	تر و تازه
بالغ	کامل	شَرَّة	آخر (پاره آتش)	نَمْثُ	رشد کرد «مؤنث نَمَّا»
جذوة	پاره آتش	ضياء	روشنایي		
دُرَر	مراوریدها «مفرد: دُرُّ»	غُصون	شاخه‌ها «مفرد: غُصْنٌ»	يُخْرِجُ	در می‌آورد
ذا	این ← هذا	عَيْم	ابر		
منْ ذا: «این کیست؟»					

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حوالہ

(الْتَّعَارُفُ فِي مَطَارِ النَّجَفِ الْأَشْرَفِ)

أَحَدُ الْمُوَظَّفِينَ فِي قَاعَةِ الْمَطَارِ

زائرٌ مَرْقَدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

وَعَلَيْكُمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

صَبَاحَ النُّورِ وَالسُّرورِ.

صَبَاحَ الْخَيْرِ يَا أَخِي.

أَنَا بِخَيْرٍ، وَ كَيْفَ أَنْتَ؟

كَيْفَ حَالُكَ؟

عَفْوًا، مِنْ أَينَ أَنْتَ؟

بِخَيْرٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ.

مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟

أَنَا مِنَ الْجُمْهُورِيَّةِ الْإِسْلَامِيَّةِ الْإِبْرَاهِيَّةِ.

إِسْمِي عَبْدُ الرَّحْمَانِ.

إِسْمِي حُسَيْنٌ وَمَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟

لَا؛ مَعَ الْأَسْفِ. لَكِنِي أُحِبُّ أَنْ أَسْافِرَ.

هَلْ سَافَرْتَ إِلَى إِيْرَانَ حَتَّى الْآنَ؟

إِنْ شَاءَ اللَّهُ؛ إِلَى الْلِّقَاءِ؛ مَعَ السَّلَامَةِ.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تُسَافِرُ إِلَى إِيْرَانَ!

فِي أَمَانِ اللَّهِ وَحِفْظِهِ، يَا حَبِيبِي.

فِي أَمَانِ اللَّهِ.

۴—أَنْ أَسْافِرَ: که سفر کنم

۳—قَاعَة: سالن

۲—مَطَار: فرودگاه

۱—تَعَارُف: آشنایی

✿ برای مطالعه در خانه ✿

اعلموا

صيغه الأفعال

با نام‌گذاری صيغه‌های (ساخت‌های) فعل‌ها در دستور زبان عربی آشنا شوید.

نها	امر	مضارع	ماضي	نام صيغه ^۱ (ساخت) به فارسي و عربى
		أَفْعَلُ	فَعَلْتُ	متكلّم وحده
لا تفعّل	إِفْعَلْ	تَفْعَلُ	فَعَلْتَ	فرد مذكّر مخاطب
لا تفعلي	إِفْعَلِي	تَفْعَلِيَنَ	فَعَلْتِ	فرد مؤنث مخاطب
		يَفْعَلُ	فَعَلَ	فرد مذكّر غائب
		تَفْعَلُ	فَعَلَتْ	فرد مؤنث غائب
		نَفْعَلُ	فَعَلْنَا	متكلّم مع الغير
لا تفعّلوا	إِفْعَلْوَا	تَفْعَلُونَ	فَعَلْتُمْ	جمع مذكّر مخاطب
لا تفعّلنَ	إِفْعَلْنَ	تَفْعَلْنَ	فَعَلْتُنَّ	جمع مؤنث مخاطب
لا تفعّلنا	إِفْعَلْنَا	تَفْعَلَانَ	فَعَلْتُمَا	مثنّاي مذكّر مخاطب
لا تفعّلنا	إِفْعَلْنَا	تَفْعَلَانِ	فَعَلْتُمَا	مثنّاي مؤنث مخاطب
		يَفْعَلُونَ	فَعَلُوا	جمع مذكّر غائب
		يَفْعَلْنَ	فَعَلْنَ	جمع مؤنث غائب
		يَفْعَلَانَ	فَعَلَا	مثنّاي مذكّر غائب
		تَفْعَلَانِ	فَعَلَتَا	مثنّاي مؤنث غائب

۱- ارزشیابی از نام صيغه به صورت اول شخص مفرد، مفرد مذكّر غائب یا للغائب از اهداف کتاب درسی نیست؛

تَرْتِيبُ الْأَفْعَالِ وَالضَّمَائِرِ فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ

الصيغة	المنفصل	المتصل	الماضي	المضارع	ال فعل	فعل النهي
الفرد المذكر الغائب	هُوَ	هُ	فَعَلَ	يَفْعُلُ	فِعْلُ الْأَمْرِ	فِعْلُ النَّهْيِ
المثنى المذكر الغائب	هُمَا	هُمَا	فَعَلَا	يَفْعَلَانِ	فِعْلَ الْمُضَارِعِ	فِعْلُ الْأَمْرِ
الجمع المذكر الغائب	هُمْ	هُمْ	فَعَلُوا	يَفْعَلُونَ	فِعْلَ الْمُضَارِعِ	فِعْلُ النَّهْيِ
المفرد المؤنث الغائب	هِيَ	هَا	فَعَلْتُ	تَفْعُلُ	إِفْعَلُ	لَا تَفْعَلْ
المثنى المؤنث الغائب	هُمَا	هُمَا	فَعَاتَا	تَفْعَلَانِ	إِفْعَلا	لَا تَفْعَلَا
الجمع المؤنث الغائب	هُنَّ	هُنَّ	فَعَلْنَ	يَفْعَلْنَ	إِفْعَلْنَا	لَا تَفْعَلْنَا
الفرد المذكر المخاطب	أَنْتَ	كِ	فَحَلْتَ	تَفْعَلْ	إِفْعَلِي	لَا تَفْعَلِي
المثنى المذكر المخاطب	أَنْتُمَا	كُمَا	فَحَلْتُمَا	تَفْعَلَانِ	إِفْعَلُوكَا	لَا تَفْعَلُوكَا
الجمع المؤنث المخاطب	أَنْتُمْ	كُمْ	فَحَلْتُمْ	تَفْعَلُونَ	إِفْعَلُوكُمْ	لَا تَفْعَلُوكُمْ
المفرد المؤنث المخاطب	أَنْتِ	كِ	فَحَلْتِ	تَفْعَلِينَ	إِفْعَلِوكِي	لَا تَفْعَلِوكِي
المثنى المؤنث المخاطب	أَنْتُمَا	كُمَا	فَحَلْتُمَا	تَفْعَلَانِ	إِفْعَلُوكُمَا	لَا تَفْعَلُوكُمَا
الجمع المؤنث المخاطب	أَنْتُنَّ	كُنَّ	فَحَلْتُنَّ	تَفْعَلْنَ	إِفْعَلُوكُنَّ	لَا تَفْعَلُوكُنَّ
المتكلم وحده	أَنَا	سِي	فَحَلْتُ	أَفْعَلُ	إِفْعَلِي	لَا تَفْعَلِي
المتكلم مع الغير	نَحْنُ	نَا	فَعَانَا	نَفْعَلُ	فِعْلُ الْأَمْرِ	فِعْلُ النَّهْيِ

اعلَمُوا

الْضَّمَائِرِ

مثال	ضمير متصل	ضمير منفصل
من و خانواده ام	ي	أنا
تو و دوستت	ك	أنت
او و هم کلاسی اش	ه	هو
ما و مدرسه مان	نا	نحن
شما و دوستانتان	كم	أنتُمْ
ایشان و هم کلاسی هایشان	هم	هم

معنى الأفعال

نھی	امر	مضارع	ماض	نام صيغه (ساخت) به فارسي
		أَفْعَلُ انجام مى دهم	فَعَلْتُ انجام دادم	اول شخص مفرد
لا تَفْعِلْ لا تَفَعَّلِي	انجام نده انجام بده	إِفْعَلْ إِفْعَلِي	فَعَلْتَ فَعَلْتِ	انجام دادی انجام داد
		يَفْعَلُ انجام مى دهد	فَعَلَ فَعَلَتْ	انجام داد انجام شخص مفرد
لا تَفْعَلُوا لا تَفَعَّلُنَّ	انجام ندهيد	إِفْعَلُوا إِفْعَلَنَّ	فَعَلْنَا فَعَلْتُمْ	انجام داديم انجام دادید
لا تَفَعَّلَا لا تَفَعَّلَانِ		إِفْعَلَا إِفْعَلَانِ	فَعَلْتُمَا فَعَلْتُمَا	انجام دادید انجام دادند
		يَفْعَلُونَ انجام مى دهند	فَعَلُوا فَعَلَنَّ	انجام دادند انجام شخص جمع
		يَفْعَلَنَّ يَفْعَلَانِ يَفْعَلَانِ	فَعَلَلَ	
		تَفْعَلَنَّ تَفْعَلَانِ تَفْعَلَانِ	فَعَلَتَا	

اسم اشاره^۱

هَذَا الْفَلَاحُ

این کشاورز
(مذکور)

هَذِهِ الْفَلَاحَةُ

این کشاورز
(مؤنث)

هُؤُلَاءِ الْفَلَاحُونَ
هُؤُلَاءِ الْفَلَاحِينَ

این کشاورزان
(جمع مذکور)

هُؤُلَاءِ الْفَلَاحَاتُ

این کشاورزان
(جمع مؤنث)

هُذَانِ الْفَلَاحَانِ
هُذَيْنِ الْفَلَاحِينَ

این کشاورزان
(مثلث مذکور)

هَاتَانِ الْفَلَاحَتَانِ
هَاتَيْنِ الْفَلَاحَتَيْنِ

این کشاورزان
(مثلث مؤنث)

۱- اسم اشاره دور برای «مفرد مذکور: ذلِك» و برای «مفرد مؤنث: تِلك» به معنای «آن» است.

اسم اشاره دور برای «جمع مذکور» و «جمع مؤنث» به صورت مشترک «أولِيك» است.

الِّتَّمَارِينَ

الِّتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: تَرْجِمُ هَذِهِ الْجُمَلَ، وَ اكْتُبْ نَوْعَ الْأَفْعَالِ.

.....
.....

لا تَكْتُبْ عَلَى الْجِدَارِ:

.....
.....

اکْتُبْ رسالَتَكَ:

.....
.....

هُنَّ لَا يَكْتُبُنَ بِسُرْعَةٍ:

.....
.....

اکْتُبُوا واجِباتِكُمْ:

.....
.....

إِنَّا سَوْفَ نَكْتُبُ أَبْحَاثًا:

.....
.....

سَأَكْتُبْ دَرْسِيًّا:

.....
.....

كَانُوا يَكْتُبُونَ بِدِقَّةٍ:

.....
.....

ما كَتَبْتُمْ تَمَارِينَكُمْ:

— تَرْجِمْ: ترجمة کن

الْتَّمْرِينُ الثَّانِي: ضَعْ^١ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدِ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَايَدَةٌ».

- ١- الشَّرَرَةُ ○ من الأَحْجَارِ الْجَمِيلَةِ الْغَالِيَةِ ذَاتِ اللَّوْنِ الْأَبْيَضِ.
- ٢- الشَّمْسُ ○ جَذَوْتُهَا مُسْتَعِرَةً، فِيهَا ضِيَاءٌ وَبِهَا حَرَارَةٌ مُنْتَشِرَةٌ.
- ٣- الْقَمَرُ ○ كَوَكْبٌ يَدْوِرُ حَوْلَ الْأَرْضِ؛ ضِيَاؤُهُ مِنَ الشَّمْسِ.
- ٤- الْأَنْعُمُ ○ بُخَارٌ مُتَرَاكِمٌ فِي السَّمَاءِ يَنْزِلُ مِنْهُ الْمَطَرُ.
- ٥- الْغَيْمُ ○ مِنَ الْمَلَابِسِ النِّسَائِيَّةِ ذَاتِ الْأَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ.
- ٦- الْفَسْتَانُ ○ قِطْعَةٌ مُنْفَصِّلَةٌ عَنِ التَّارِ الْمُسْتَعِرَةِ.
- ٧- الْدُّرَرُ ○

الْتَّمْرِينُ الثَّالِثُ: ضَعْ هَذِهِ الْجُمَلَ وَالتَّرَاكِيبَ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبِ.

هُؤُلَاءِ فَائِزَاتُ / هُذَانِ الدَّلِيلَانِ / تَلَكَ الْبَطَارِيَّةُ / أُولَئِكَ الصَّالِحُونَ / هُؤُلَاءِ الْأَصْدِقَاءُ

هَاتَانِ زُجَاجَتَانِ

مثنى مؤنث	مثنى مذكر	مفرد مؤنث
جمع مكتسر	جمع مؤنث سالم	جمع مذكر سالم

١- ضَعْ: بِگَذَار

آلَّتَمْرِينُ الرَّابِعُ : أَكْتُبْ وَزَنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ وَ حُرُوفَهَا الْأَصْلِيَّةَ.

١- ناصِر، مَنْصُور، أَنْصَارٌ:

٢- صَبَّار، صَبُور، صَابِرٌ:

آلَّتَمْرِينُ الْخَامِسُ: ضَعِ الْمُتَرَادِفَاتِ وَ الْمُتَضَادَاتِ فِي الْفَرَاغِ الْمُنَاسِبِ. = ≠

ضِيَاءً/نَامَ/نَاجِحٍ/مَسْرُورٍ/قَرِيبٍ/جَمِيلٍ/نِهَايَةٍ/يَمِينٍ/غَالِيَةٍ/شِرَاءٍ/مَسْمُوحٍ/مُجِدٌ

..... ≠ يَسَارٌ ≠ رَاسِبٌ ≠ رَخِيْصَةٌ
..... ≠ بَعِيدٌ ≠ بِدايَةٌ ≠ بَيْعٌ
..... = نُورٌ ≠ قَبِيحٌ = رَقَدٌ
..... ≠ مَمْنُوعٌ = مُجْتَهِدٌ ≠ حَزِينٌ

آلَّتَمْرِينُ السَّادِسُ: أُرْسِمْ عَقَارِبَ السَّاعَاتِ.

آلَّسَادِسَةُ إِلَّا رُبْعًا

الثَّامِنَةُ وَ النِّصْفُ

الْخَامِسَةُ وَ الرُّبْعُ

١- فَرَاغٌ: جَاهِي خَالِي

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث في الإنترنيت أو المكتبة عن نص قصير أو جمل باللغة العربية حول عظمة مخلوقات الله، ثم ترجمه إلى الفارسية مستعيناً بـ^١معجم عربي - فارسي.

جبال كيركوه في مدينة بدراة بمحافظة إيلام

﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بِاطِّلًا﴾

آل عمران: ١٩١

١- ^١مستعيناً بـ: باستفاده از

شاطئ كوشكناز في محافظة هرمزجان

عين راميان في محافظة غلستان

وادي دلفارد في محافظة كرمان

آلَّدْرُسُ الثَّانِي

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :

تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِّنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً.

ساعتی اندیشیدن بهتر از عبادت هفتاد سال است.

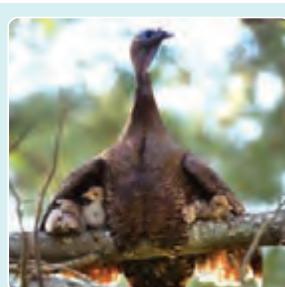
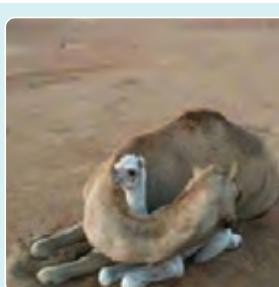
الْمَوَاعِظُ الْعَدْدِيَّةُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ

سَبْعَ يَجْرِي لِلْعَبْدِ أَجْرُهُنَّ وَهُوَ
فِي قَبْرٍ بَعْدَ مَوْتِهِ: مَنْ عَلِمَ أَوْ أَجْرَى
نَهْرًا، أَوْ حَفَرَ بَئْرًا، أَوْ غَرَسَ تَخْلًا، أَوْ
بَنَى مَسْجِدًا، أَوْ وَرَثَ مُصْحَفًا، أَوْ تَرَكَ
وَلَدًا يَسْتَغْفِرُ لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ.

جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِئَةً جُزُءٍ، فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ

فِي الْأَرْضِ جُزْءاً وَاحِدًا، فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاحَمُ الْخَلْقُ.

إِنَّ طَعَامَ الْوَاحِدِ يَكُفِيُ الْإِثْنَيْنِ، وَ طَعَامَ الْإِثْنَيْنِ يَكُفِيُ الْثَلَاثَةَ وَ الْأَرْبَعَةَ،

كُلُوا جَمِيعًا وَ لَا تَقْرَقُوا، فَإِنَّ الْبَرَكَةَ مَعَ الْجَمَاعَةِ.

إِثْنَانِ حَيْرٌ مِنْ وَاحِدٍ وَ ثَلَاثَةُ حَيْرٌ مِنْ اثْنَيْنِ وَ أَرْبَعَةُ حَيْرٌ مِنْ ثَلَاثَةٍ؛ فَعَلَيْكُمْ

بِالْجَمَاعَةِ.

مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، ظَهَرَتْ يَنَابِيعُ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِهِ عَلَى لِسَانِهِ.

أَرْبَعَةُ قَلْيلُهَا كَثِيرٌ: الْفَقْرُ وَ الْوَجْعُ وَ الْعَدَاوَةُ وَ التَّارُ.

الْعِبَادَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ، تِسْعَةُ أَجْزَاءٍ فِي طَلْبِ الْحَلَالِ.

— لا تَقْرَقُوا ← لا تَقْرَقُوا: پراکنده نشوید

آفریدگان به هم مهربانی می‌کنند	يَتَرَاحَمُ الْخُلُقُ	کاشت	غَرَسَ	جاری کرد	أَجْرِيَ
جاری است ، جاری می‌شود	يَجْرِي	بحورید	كُلوا	مُخلص شد، یکرنگ شد	أَخْلَصَ
آمرزش می‌خواهد	يَسْتَغْفِرُ	پراکنده نشوید	لَا تَفَرَّقُوا	به دست گرفت و نگه داشت	أَمْسَكَ
بس است	يَكْفِي	صد	مِئَةٌ	ساخت	بَنَى
برای دو نفر بس است	يَكْفِي الْاثْنَيْنِ	به ارث گذاشت	وَرَثَ	یاد داد	عَلَمَ
جوی های پر آب ، چشم ها «مفرد: یَنْبُوع»	يَتَابِعُ				

عَيْنٌ^١ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصَّ الدَّرْسِ.

۱- يَجْرِي أَجْرُ حَفْرِ الْبَئْرِ لِلْعَبْدِ وَ هُوَ فِي قَبْرِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ.

۲- أَنْزَلَ اللَّهُ تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ جُزْءًا مِنَ الرَّحْمَةِ لِلْخَلْقِ.

۳- الْعِبَادَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ، جُزْءٌ وَاحِدٌ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ.

۴- يَجْرِي أَجْرُ اسْتِغْفارِ الْوَلَدِ لِلْوَالِدِينِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا.

۵- إِنَّ طَعَامَ الْإِلَاثَيْنِ لَا يَكْفِي الشَّلَاثَةَ.

۱- عَيْنٌ: مشخص کن

اعلموا

الْأَعْدَادُ مِنْ وَاحِدٍ إِلَى مِئَةٍ

الأَعْدَادُ التَّرْتِيِّيَّةُ (الْأَوَّلُ إِلَى الْعِشْرِينَ)		الأَعْدَادُ الْأَصْلِيَّةُ (وَاحِدٌ إِلَى عِشْرِينَ)	
عَشَرَةٌ	م١١	الْأَوَّلُ	وَاحِدٌ
عِشْرُونَ	م١٢	الثَّانِي	إِثْنَانِ
ثَلَاثُونَ	م١٣	الثَّالِثُ	ثَلَاثَةٌ
أَرْبَعُونَ	م١٤	الرَّابِعُ	أَرْبَعَةٌ
خَمْسُونَ	م١٥	الخَامِسُ	خَمْسَةٌ
سِتُّونَ	م١٦	السَّادِسُ	سِتَّةٌ
سَبْعُونَ	م١٧	السَّابِعُ	سَبْعَةٌ
ثَمَانُونَ	م١٨	الثَّامِنُ	ثَمَانِيَّةٌ
تِسْعُونَ	م١٩	النَّاسِعُ	تِسْعَةٌ
مِئَةٌ	م٢٠	العَاشرُ	عَشَرَةٌ

۱- به کلمات «رجاٰل» و «گوگباً» در «خَمْسَةُ رِجَالٍ» و «أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا» محدود^۱ گفته می‌شود.

۲- گاهی عددهای تلاته تا عَشَرَه بدون «ة» می‌آیند؛ مثال: تَلَاثَ و تَلَاثَةٌ؛ أَرْبَعَ و أَرْبَعَة.

۳- «مِئَةٌ» به معنای «صد» به صورت «مِائَةٌ» نیز نوشته می‌شود.

۴- عددهای عِشْرُونَ، ثَلَاثُونَ، أَرْبَعُونَ ... و تِسْعُونَ به صورت عِشْرِينَ، تَلَاثِينَ، أَرْبَعِينَ ... و تِسْعِينَ نیز می‌آیند.

۵- در زبان عربی یکان پیش از دهگان می‌آید؛ مثال: «خَمْسَةُ وَعِشْرُونَ» یعنی «بیست و پنج».

۶- وزن «الفاعل» در عددهای ترتیبی «الثَّانِي» تا «العَاشرُ» به تشخیص آنها از عددهای اصلی، کمک می‌کند.

۱- دانستن قواعد محدود از اهداف کتاب نیست.

إِخْتِيرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمْ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ.

١٤٢: الْأَعْرَافُ: ثَلَاثَيْنَ لَيْلَةً

١٥٥: الْأَعْرَافُ: سَبْعِينَ رَجُلًا

٤٤: الْحِجْرَ: سَبْعَةُ أَبْوَابٍ

٤: الْمُجَادَلَةُ: سِتَّينَ مِسْكِينًا

٣٨: ق: سِتَّةُ أَيَّامٍ

٢٦١: الْبَقَرَةُ: مِئَةُ حَبَّةٍ

٤: يُوسُفُ: أَحَدُ عَشَرَ كَوْكَبًا

٣٦: التُّوْبَةُ: إِثْنَا عَشَرَ شَهْرًا

در گروه‌های دو نفره شیوه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حِوازُ (فِي مَطَارِ النَّجَافِ الْأَشْرَقِ)

سَائِحٌ مِنَ الْكُوَيْتِ	سَائِحٌ مِنْ إِيرَانَ
وَعَلَيْكُمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.	السَّلَامُ عَلَيْكُمْ.
مَسَاءُ النَّورِ يَا عَزِيزِي.	مَسَاءُ الْخَيْرِ يَا حَبِيبِي.
لَا؛ أَنَا مِنَ الْكُوَيْتِ. أَأَنْتَ مِنْ بَاكِستانَ؟	هَلْ حَضَرْتُكِ مِنَ الْعِرَاقِ؟
جِئْتُ لِلْمَرَّةِ الْأُولَى؛ وَ كَمْ مَرَّةً جِئْتَ أَنْتَ؟	لَا؛ أَنَا إِيرَانِيٌّ. كَمْ مَرَّةً جِئْتُ لِلزِّيَارَةِ؟
كَمْ عُمْرُكَ؟	أَنَا جِئْتُ لِلْمَرَّةِ الثَّانِيَةِ.
مِنْ أَيِّ مَدِينَةٍ أَنْتَ؟	عُمْرِي سِتَّةَ عَشَرَ عَامًاً.
مَا أَجْمَلَ ^۱ غَابَاتِ مازندرانَ وَ طَبِيعَتَهَا!	أَنَا مِنْ مَدِينَةِ جُويَارَ فِي مُحَافَظَةِ مازندرانَ.
نَعَمْ؛ ذَهَبْتُ لِزِيَارَةِ الْإِمَامِ الرَّضَا، ثَامِنُ أَئِمَّتِنَا عَلَيْهِ السَّلَامُ.	هَلْ ذَهَبْتَ إِلَى إِيرَانَ مِنْ قَبْلِ؟!
إِنَّ إِيرَانَ بِلَادٌ جَمِيلَةٌ جِدًّا، وَ الشَّعْبُ ^۲ الْإِيرَانِيُّ شَعْبٌ مِضِيَافٌ.	كَيْفَ وَجَدْتَ إِيرَانَ؟

۱- سَائِح: گردشگر ۲- مَا أَجْمَلَ: چه زیباست! ۳- شَعْب: مُلْتَ ۴- مِضِيَاف: مهمان‌دوست

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: أَكْتُبِ الْعَمَلِيَّاتِ الْحِسَابِيَّةَ التَّالِيَّةَ كَالْمِثَالِ.

(+) زائد^١ (-ناقص^٢) (÷ تقسيم علی) (× في، ضرب في)

١ - عَشَرَةُ فِي ^٣ تَلَاقَتِهِ يُسَاوِي ^٤ ثَلَاثَيْنَ.

$$10 \times 3 = 30$$

٢ - تِسْعَوْنَ ناقص عَشَرَةُ يُسَاوِي ثَمَانِيَّنَ.

٣ - مِئَةُ تَقْسِيمٍ عَلَى خَمْسَةٍ يُسَاوِي عِشْرِينَ.

٤ - سِتَّةُ فِي أَحَدَ عَشَرَ يُسَاوِي سِتَّةً وَ سِتِّينَ.

٥ - خَمْسَةُ وَ سَبْعَوْنَ زائدُ خَمْسَةٍ وَ عِشْرِينَ يُسَاوِي مِئَةً.

٦ - إِثْنَانِ وَ ثَمَانُونَ تَقْسِيمٍ عَلَى اثْتَيْنِ يُسَاوِي واحِدًا وَ أَرْبَعِينَ.

الْتَّمَرِينُ الثَّالِيُّ: أَكْتُبْ فِي الْفَرَاغِ عَدَدًا تَرْتِيبِيًّا مُنَاسِبًا.

١ - الْيَوْمُ الـ مِنْ أَيَّامِ الْأَسْبُوعِ يَوْمُ الْأَحَدِ.

٢ - الْيَوْمُ الـ مِنْ أَيَّامِ الْأَسْبُوعِ يَوْمُ الْخَمِيسِ.

٣ - الْفَصْلُ الـ فِي السَّنَةِ الإِيرَانِيَّةِ فَصْلُ الشَّتَاءِ.

٤ - الْفَصْلُ الـ فِي السَّنَةِ الإِيرَانِيَّةِ فَصْلُ الْخَرِيفِ.

٥ - يَأْخُذُ الْفَائِزُ الْأَوَّلُ جَائِزَةً ذَهَبِيَّةً، وَ الْفَائِزُ الـ جَائِزَةً فِضْيَّةً.

١- زائد: به علاوة ٣- برای اختصار کلمه «ضرب» در «ضرب في» حذف می شود.

٢- ناقص: منهاج

٤- يُساوِي: مساوی است

الَّتَّمْرِينُ التَّالِثُ: اكْتُبْ فِي الْفَرَاغَاتِ أَعْدَاداً مُنَاسِبَةً.

مِنْ وَاحِدٍ إِلَى ثَلَاثَيْنَ

	أَرْبَعَة	ثَلَاثَة		وَاحِد
عَشَرَة	تِسْعَة		سَبَعَة	
	أَرْبَعَةَ عَشَرَ	ثَلَاثَةَ عَشَرَ		أَحَدَعَشَرَ
عِشْرُونَ		ثَمَانِيَةَ عَشَرَ	سَبَعَةَ عَشَرَ	
	أَرْبَعَةُ وَعِشْرُونَ		إِثْنَانِ وَعِشْرُونَ	وَاحِدُّ وَعِشْرُونَ
ثَلَاثُونَ		ثَمَانِيَةُ وَعِشْرُونَ		سِتُّهُ وَعِشْرُونَ

مِنْ عِشْرِينَ إِلَى تِسْعِينَ

خَمْسُونَ	أَرْبَعُونَ		عِشْرُونَ
تِسْعُونَ		سَبْعُونَ	

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ عَدَدًا مُنَاسِبًا مِنَ الْأَعْدَادِ التَّالِيَةِ ثُمَّ تَرْجِمِ الْجُمْلَ. «كَلِمَاتِنِ زَانِدَتِانِ».

عَشْرُ / مِئَةٌ / خَمْسٌ / عِشْرِينَ / خَمْسِينَ / ثَلَاثَةُ

١- **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا** نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةً إِلَّا **عَامًا** العنكبوت: ٩٥

٢- **مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ** **أَمْثَالِهَا** آلأنعام: ١٦٠

٣- **الصَّابْرُ** صَبْرٌ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ، وَصَبْرٌ عَلَى الطَّاعَةِ، وَصَبْرٌ عَنِ الْمُعْصِيَةِ.
رسُولُ اللهِ ﷺ

٤- **عَلَامَاتُ الْمُؤْمِنِ** الْوَرْعُ فِي الْخَلْوَةِ، وَالصَّدَقَةُ فِي الْقِلَّةِ، وَالصَّابْرُ عِنْدَ
الْمُصِيبَةِ، وَ**الْحِلْمُ** عِنْدَ الْعَضَبِ، وَالصَّدْقُ عِنْدَ الْحُقْوفِ.
الإمام السجاح زين العابدين عليه السلام

١- **أَرْسَلْنَا**: فَرِستَادِيم ٢- **لَبِثَ**: اقْمَاتَ كِرد، مَانْد ٣- **جَاءَ بِ**: آوْرْد ٤- **حِلْمُ**: بِرْدِبارِي

١— ... الْكَلْبَ يَقْدِرُ عَلَى سَمَاعٍ^١ صَوْتِ السَّاعَةِ مِنْ مَسَاقةً أَرْبَعِينَ قَدَمًاً؟

٢— ... النَّمْلَةُ^٢ تَقْدِرُ عَلَى حَمْلِ شَيْءٍ يَفْوُقُ^٣ وَزْنَهَا خَمْسِينَ مَرَّةً؟

٣— ... ثَمَانِينَ فِي الْمِائَةِ مِنْ مَوْجُودَاتِ الْعَالَمِ حَشَراتُ؟

٤— ... الْغُرَابَ يَعِيشُ ثَلَاثِينَ سَنَةً أَوْ أَكْثَرَ؟

٥— ... طَولُ قَامَةِ الزَّرَافَةِ سِتَّةُ أَمْتَارٍ^٤؟

١— سَمَاع: شَنِيدَن ٢— نَمْلَة: مُورِّجَه ٣— يَفْوُقُ: بِالْأَتْرِ اسْتَ از ٤— أَمْتَار: جَمْعُ مَتْر

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: أَكْتُبِ السَّاعَةَ بِالْأَرْقَامِ.

١— الْحَادِيَةَ عَشْرَةَ إِلَّا عَشْرَ دَقَائِقَ.

٢— الْسَّابِعَةُ وَعِشْرُونَ دَقِيقَةً.

٣— الْثَّانِيَةَ عَشْرَةَ تَمَامًاً.

٤— الْسَّادِسَةُ إِلَّا رُبْعًاً.

٥— الْخَامِسَةُ وَ النِّصْفُ.

كَمْلِ الْفَرَاغَاتِ فِي التَّرْجِمَةِ الْفَارِسِيَّةِ.

١- ﴿رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي وَاحْلُّ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي

يَفْعَهَا قَوْلِي﴾ طه: ٢٥ إِلَى ٢٨

آسان گردان را برايم بگشاي و کارم را پروردگارا
و گره از بگشا [تا] سخنم را بفهمند.

٢- ﴿رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

آلبقرة: ٢٠١

ای پروردگار ما، در دنيا به ما نيكی و [نيز] نيكی بده و ما را از عذاب نگاه دار.

٣- ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَةَ وَمَا تُقْدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ

تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ آلبقرة: ١١٠

و را برياي داريid و زکات بدھيid و هرچه را از کار نيك برای پيش بفرستيد، خدا می يابيد.

٤- ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبَرًا وَتَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ﴾ آلبقرة: ٢٥٠

پروردگارا صبر عطا کن و استوار کن و ما را بـر مردم کافر

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

إِنَّهُتْ عَنْ آيَةٍ وَاحِدَةٍ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ وَ حَدِيثٍ وَاحِدٍ فِي نَهْجِ الْفَصَاخَةِ
فِيهِمَا عَدَدٌ، عَلَى حَسَبِ ذَوِقَكَ.

﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾

الْمُزَمَّل: ٢٠

آلدَّرْسُ الثَّالِثُ

آللَّهُ الَّذِي يُرِسِّلُ الرِّيَاحَ فَتُشِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ... ﴿٤٨﴾ آرْوَم:

خدا همان کسی است که بادها را می‌فرستد و [بادها] ابری را
برمی‌انگیزند و [خدا] آن [ابر] را در آسمان می‌گستراند.

مَطَرُ السَّمَكِ

هَلْ تُصَدِّقُ أَنْ تَرَى فِي يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّامِ أَسْماكاً تَسَاقِطُ مِنَ السَّمَاءِ؟!

إِنَّ نُزُولَ الْمَطَرِ وَالشَّلَجِ مِنَ السَّمَاءِ شَيْءٌ طَبِيعِيٌّ؛

وَلَكِنْ أَيُّمُكِنُ أَنْ تَرَى مَطَرَ السَّمَكِ؟!

هَلْ تَنْظُنُ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ الْمَطَرُ حَقِيقَةً وَلَا يَسَرْ فِلْمًا خَيَالِيًّا؟!

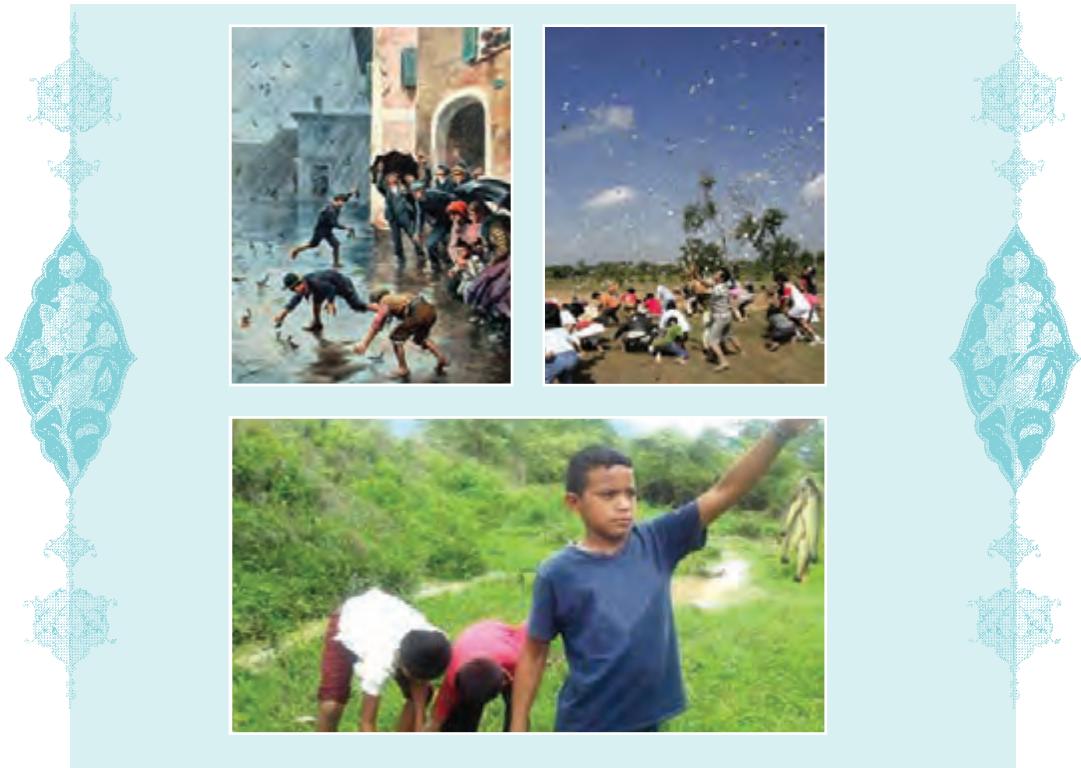
حَسَنًا فَانْظُرْ إِلَى هَذِهِ الصُّورِ حَتَّى تُصَدِّقَ.

أُنْظِرْ بِدِقَّةٍ؛ أَنْتَ تُشَاهِدُ سُقُوطَ الْأَسْمَاكِ مِنَ السَّمَاءِ؛ كَأَنَّ السَّمَاءَ تُمْطِرُ أَسْمَاكًا. يُسَمِّي النَّاسُ هَذِهِ الظَّاهِرَةَ الطَّبِيعِيَّةَ «مَطَرُ السَّمَكِ». حَيَّرَتْ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ النَّاسَ سَنَوَاتٍ طَوِيلَةً فَمَا وَجَدُوا لَهَا جَوابًا. يَحْدُثُ «مَطَرُ السَّمَكِ» سنويًا في جُمْهُورِيَّةِ الْهُنْدُورَاسِ فِي أَمْرِيَّكَا الْوُسْطَى.

تَحْدُثُ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ مَرَّتَيْنِ فِي السَّنَةِ أَحِيَانًا. فَيُشَاهِدُ النَّاسُ غَيْمَةً سَوْدَاءً عَظِيمَةً وَرَعْدًا وَبَرَقًا وَرِياحًا قَوِيَّةً وَمَطَرًا شَدِيدًا لِمُدَّةِ ساعَتَيْنِ أوَّلَكَثَرِ ثُمَّ تُضَيِّعُ الْأَرْضُ مَفْرُوشَةً بِالْأَسْمَاكِ، فَيَأْخُذُهَا النَّاسُ لِطَبَخِهَا وَتَنَاؤُلِهَا.

حاوَلَ الْعُلَمَاءُ مَعْرِفَةً سِرِّ تِلْكَ الظَّاهِرَةِ الْعَجِيَّبَةِ؛ فَأَرْسَلُوا فَرِيقًا لِرِزِيَّارَةِ الْمَكَانِ وَالتَّعْرِفِ عَلَى الْأَسْمَاكِ الَّتِي تَسَاقَطَ عَلَى الْأَرْضِ بَعْدَ هُدَيِ الْأَمْطَارِ الشَّدِيدَةِ، فَوَجَدُوا أَنَّ أَكْثَرَ الْأَسْمَاكِ الْمُمْتَشِرَّةَ عَلَى الْأَرْضِ مِنْ نَوْعٍ وَاحِدٍ، وَلَكِنَّ الْغَرِيبَ فِي الْأَمْرِ أَنَّ الْأَسْمَاكَ لَيَسَّتْ مُمَعَّلَّقَةً بِالْمَيَاهِ الْمُجَاوِرَةِ بَلْ بِيَمِيَاهِ الْمُحِيطِ الْأَطْلَسِيِّ الَّذِي يَبْعُدُ مَسَافَةً مِئَتِيْ كِيلُومُترٍ عَنْ مَحَلِّ سُقُوطِ الْأَسْمَاكِ.

ما هُوَ سَبُبُ تَشْكِيلِ هُدَيِ الظَّاهِرَةِ؟! يَحْدُثُ إِعْصَارٌ شَدِيدٌ فَيَسْخَبُ الْأَسْمَاكَ إِلَى السَّمَاءِ بِقُوَّةٍ وَيَأْخُذُهَا إِلَى مَكَانٍ بَعِيدٍ وَعِنْدَمَا يَفِقُدُ سُرْعَاتَهُ تَسَاقَطُ عَلَى الْأَرْضِ. يَحْتَفِلُ النَّاسُ فِي الْهُنْدُورَاسِ بِهَذَا الْيَوْمِ سَنَوِيًّا وَيُسَمِّونَهُ «مِهْرَاجَانَ» مَطَرِ السَّمَكِ.»

أَثَارَ	برانگیخت	حَبَرَ	حِيرَانَ كرد
إِحتَفَلَ	جشن گرفت	سَحَبَ	كشید
أَصْبَحَ	شد	سَمَىٰ	نَامِيد
إِعْصَارٌ	گرددباد	سَوْدَاءٌ	سِيَاهٌ (مُؤْنَثٌ أَسْوَدٌ)
أمِريكا الوُسْطَى	آمریکای مرکزی	سَوْيَىٰ	سالانه
أَمْطَرَ	باران بارید	صَدَقَ	باور کرد
بَسَطَ	گستراند	حَتَّىٰ تُصَدِّقَ	تا باور کنی
بَعْدَ	دور شد	ظَاهِرَةٌ	پدیده «جمع: ظواهر»
تَرَىٰ	می‌بینی، بینی	فِلْمٌ	فیلم «جمع: أفلام»
تَسَاقَطَ	پی در پی افتاد	الْمُحِيطُ الْأَطْلَاسِيٌّ	اقیانوس اطلس
التَّعَرُّفُ عَلَىٰ	شناختن	مَفْرُوشٌ	پوشیده، فرش شده
ثَلْجٌ	برف، یخ «جمع: ثلوج»	مِهْرَاجَانٌ	جشنواره
حَسَنَـاً	بسیار خوب	نُزُولٌ	پایین آمدن، بارش

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصْ الْدَّرْسِ.

- ١— يَحْتَفِلُ أَهَالِي الْهُنْدُورَا سِيَاهِيًّا وَ يُسَمِّونَهُ «مِهْرَاجَانَ الْبَحْرِ».
-
- ٢— عِنْدَمَا يَفْقِدُ الْإِعْصَارُ سُرْعَتَهُ، تَسَاقِطُ الْأَسْمَاكُ عَلَى الْأَرْضِ.
-
- ٣— يَئِسَ الْعُلَمَاءُ مِنْ مَعْرِفَةِ سِرِّ تِلْكَ الظَّاهِرَةِ الْعَجِيَّةِ.
-
- ٤— إِنَّ نُزُولَ الْمَطَرِ وَ الثَّلْجِ مِنَ السَّمَاءِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ.
-
- ٥— تَحْدُثُ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ عَشَرَ مَرَّاتٍ فِي السَّنَةِ.
-

اعلموا

أَشْكَالُ الْأَفْعَالِ (١)

فعال‌ها در زبان عربی بر اساس شکل «سوم شخص مفرد در فارسی» (مفرد مذکور غایب) به دو گروه تقسیم می‌شود.

گروه اول: فعل‌هایی که فقط از حروف اصلی تشکیل می‌شود.

گروه دوم: فعل‌هایی که علاوه بر حروف اصلی، حروف زائد دارد.

بیشتر فعل‌های «ماضی سوم شخص مفرد» که در متواتر اول با آن آشنا شدید از سه حرف اصلی تشکیل می‌شد؛ مانند خرج، عرق، قطع و شگر. «ماضی سوم شخص مفرد» برخی فعل‌ها نیز بیشتر از سه حرف است؛ مانند استخرج، اعتراف، انقطع و تشنگ.

در کتاب‌های عربی متواتر اول تا حدودی با چنین فعل‌هایی آشنا شده بودید. اکنون با فعل‌هایی که «سوم شخص مفرد ماضی» آنها بیش از سه حرف است، بیشتر آشنا شوید.

المَصْدَرُ	الْأَمْرُ	الْمُضَارِعُ	الْمَاضِي
إِسْتِفْعَال	إِسْتَفْعِلُ	يَسْتَفْعِلُ	إِسْتَفَعَلَ
إِفْتِعَال	إِفْتَعِلُ	يَفْتَعِلُ	إِفْتَعَلَ
إِنْفِعَال	إِنْفَعِلُ	يَنْفَعِلُ	إِنْفَعَلَ
تَفَعُّل	تَفَعَّلُ	يَتَفَعَّلُ	تَفَعَّلَ

۱- دانش آموز باید وزن فعل‌ها و مصدرهای این جدول را حفظ باشد و توانایی تشخیص آنها را داشته باشد.

الْمَصْدَر	الْأَمْر	الْمُضَارِع	الْمَاضِي
إِسْتِرْجَاعٌ: پس گرفتن	إِسْتِرْجِعُ: پس بگیر	يَسْتَرْجِعُ: پس می‌گیرد	إِسْتَرْجَعَ: پس گرفت
إِشْتِغَالٌ: کار کردن	إِشْتَغَلٌ: کار کن	يَشْتَغِلُ: کار می‌کند	إِشْتَغَلَ: کار کرد
إِنْفَاتَاحٌ: باز شدن	إِنْفَاتَحٌ: باز شو	يَنْفَتَحُ: باز می‌شود	إِنْفَتَحَ: باز شد
تَخْرُجٌ: دانش آموخته شدن	تَخَرَّجٌ: دانش آموخته شو	يَتَخَرَّجُ: دانش آموخته می‌شود	تَخَرَّجَ: دانش آموخته شد

إِخْتِيرْ نَفْسَكَ:

تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ التَّالِيَةَ.

يَسْتَغْفِرُ:

إِسْتَغْفَرَ:

مُضَارِع

ماضِي

إِسْتِهْفَارٌ: آمرزش خواستن

إِسْتَغْفِرٌ:

مُصَدِّر

امْرٌ

يَعْتَذِرُ:

إِعْتَذَرَ:

مُضَارِع

ماضِي

إِعْتِذَارٌ: پوزش خواستن

إِعْتَذَرُ:

مُصَدِّر

امْرٌ

يَنْقَطِعُ:

إِنْقَطَعَ:

مُضَارِع

ماضِي

إِنْقَطَاعٌ: بُریده شدن

إِنْقَطَعٌ:

مُصَدِّر

امْرٌ

يَتَكَلَّمُ:

تَكَلَّمَ:

مُضَارِع

ماضِي

تَكَلُّمٌ: سخن گفتن

تَكَلَّمٌ:

مُصَدِّر

امْرٌ

آنچه در یادگیری فعل‌ها مهم است شناسه‌هایی هستند که در سه سال گذشته با آنها آشنا شده‌اید.

یادآوری فعل ماضی که در پایه هفتم خواندید:

«تُ» در «فَعَلْتُ» (انجام دادم) مانند:

تعلّمتُ إِنْسَحَبْتُ اكْتَسَبْتُ اسْتَخْرَجْتُ

«تَ» در «فَعَلْتَ» (انجام دادی) مانند:

تعلّمتَ إِنْسَحَبَتَ اكْتَسَبَتَ اسْتَخْرَجَتَ

«فَعَلَ» (انجام داد) مانند: «—»

تعلّمَ إِنْسَحَبَ اكْتَسَبَ اسْتَخْرَجَ

«نا» در «فَعَلْنَا» (انجام دادیم) مانند:

تعلّمنا إِنْسَحَبْنَا اكْتَسَبْنَا اسْتَخْرَجْنَا

«تُمْ» در «فَعَلْتُمْ» (انجام دادید) مانند:

تعلّمْتُمْ إِنْسَحَبْتُمْ اكْتَسَبْتُمْ اسْتَخْرَجْتُمْ

«وا» در «فَعَلْوَا» (انجام دادند) مانند:

تعلّموا إِنْسَحَبُوا اكْتَسَبُوا اسْتَخْرَجُوا

اکتون با توجه به شناسه ترجمه کنید.

.....	إشتَغَلُوا:	کار کرد
.....	تَعْلَمْتُمْ:	یاد گرفت
.....	إِنْقَطَعَتْ:	بریده شد
.....	إِسْتَغْفَرْنَا:	آمرش خواست

یادآوری فعل مضارع که در پایه هشتم خواندید:

«أ» در «أَفْعَلُ» (انجام می‌دهم) مانند: **أَسْتَخْرُجُ أَكْتَسِبُ أَنْسَحِبُ أَتَعَلَّمُ**
 «ت» در «تَفْعَلُ» (انجام می‌دهی) مانند: **تَسْتَخْرُجُ تَكْتَسِبُ تَنْسَحِبُ تَتَعَلَّمُ**
 «ي» در «يَفْعَلُ» (انجام می‌دهد) مانند: **يَسْتَخْرُجُ يَكْتَسِبُ يَنْسَحِبُ يَتَعَلَّمُ**
 «ف» در «فَفْعَلُ» (انجام می‌دهیم) مانند: **فَسْتَخْرُجُ فَكْتَسِبُ فَنْسَحِبُ فَتَعَلَّمُ**
 «ت» + «ریشه» + «ون» در «تَفْعَلُونَ» (انجام می‌دهید) مانند:

تَسْتَخْرِجُونَ تَكْتَسِبُونَ تَنْسَحِبُونَ تَتَعَلَّمُونَ

«ي» + «ریشه» + «ون» در «يَفْعَلُونَ» (انجام می‌دهند) مانند:
يَسْتَخْرِجُونَ يَكْتَسِبُونَ يَنْسَحِبُونَ يَتَعَلَّمُونَ

اکنون با توجّه به شناسه ترجمہ کنید.

يَبْتَسِمُونَ:	لبخند می زند
يَتَكَلَّمُونَ:	سخن می گوید
يَنْسَحِبُونَ:	عقب نشینی می کند
يَتَعَلَّمُونَ:	یاد می گیرد

فِعْلُ الْأَمْرِ

در پایه نهم با فعل امر در سه وزن «إِفْعَلْ»، «إِفْعِلْ» و «أَفْعُلْ» آشنا شدید؛ مثال:

انْزِلْ: پایین می آیی

قَنْزِلُ: پایین بیا

إِسْمَعْ: بشنو

قَسْمَعُ: می شنوي

اعْرِفْ: بشناس

تَعْرِفُ: می شناس

إِلْعَبْ: بازی کن

تَلْعَبُ: بازی می کنی

أَكْتُبْ: بنویس

تَكْتُبُ: می نویسی

إِذْهَبْ: برو

تَذْهَبُ: می روی

أُخْرُجْ: خارج شوی

تَخْرُجُ: خارج می شوی

إِعْمَلْ: کار کن

تَعْمَلُ: کار می کنی

أَنْظُرْ: نگاه می کنی

تَنْظُرُ: نگاه می کنی

إِجْلِسْ: بنشین

تَجْلِسُ: می نشینی

اکنون با شکل‌های جدیدی از فعل امر آشنا شوید.

تَسْتَغْفِرُ: آمرزش می‌خواهی **إِسْتَغْفِرُ**

تَبْتَعِدُ: دور می‌شوی **إِبْتَاعِدُ**

تَنْسَحِبُ: عقب‌نشینی می‌کنی **إِنْسَحِبُ**: عقب‌نشینی کن

تَعْلَمُ: یاد بگیری **تَتَعْلَمُ**: یاد می‌گیری

آنچه در یادگیری فعل‌ها مهم است، نشانه‌هایی هستند که در پایه نهم با آنها آشنا شده‌اید.

إِبْتَاعِدُوا عَنِ الْكَسْلِ^۱; إِسْتَخِدِمُوا قُوَّاتُكُمْ; تَعَلَّمُوا دُرُوسَكُمْ; لَا تَنْسَحِبُوا عَنِ أَدَاءِ وَاجِبِكُمْ.

^۱ الْكَسْل: تبلی

یادآوری فعل امر که در پایه نهم خواندید:

«ـ» در «اَفْعَلْ اِسْتَفْعِلْ اِفْتَاعْلْ اِنْفَعِلْ تَفَعُّلْ» مانند:

اِذْهَبْ اِسْتَخْرِجْ اِكْتَسِبْ اِنْسَحِبْ تَعَلَّمْ

«ـ» در «اِفْعَالِي اِسْتَفْعِلِي اِفْتَاعِلِي اِنْفَعِلِي تَفَعُّلِي» مانند:

اِذْهَبِي اِسْتَخْرِجِي اِكْتَسِبِي اِنْسَحِبِي تَعَلَّمِي

«ـ» در «اِفْعَلُوا اِسْتَفْعِلُوا اِفْتَاعُوا اِنْفَعِلُوا تَفَعُّلُوا» مانند:

اِذْهَبُوا اِسْتَخْرِجُوا اِكْتَسِبُوا اِنْسَحِبُوا تَعَلَّمُوا

«ـ» در «اِفْعَلَنَ اِسْتَفْعِلَنَ اِفْتَاعِلَنَ اِنْفَعِلَنَ تَفَعُّلَنَ» مانند:

اِذْهَبْنَ اِسْتَخْرِجْنَ اِكْتَسِبْنَ اِنْسَحِبْنَ تَعَلَّمْنَ

«ـ» در «اِفْعَلَا اِسْتَفْعِلَا اِفْتَاعِلَا اِنْفَعِلَا تَفَعُّلَا» مانند:

اِذْهَبَا اِسْتَخْرِجَا اِكْتَسِبَا اِنْسَحِبَا تَعَلَّمَا

اکنون با توجه به شناسه ترجمه کنید.

..... اِنْتَظِرُوا:

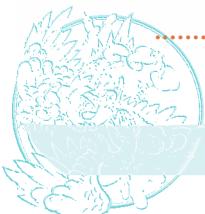
تَنْتَظِرُونَ: منظر می‌شوید

..... تَعَجَّبِي:

تَتَعَجَّبَيْنَ: تعجب می‌کنی

..... اِسْتَخْرِجْنَ:

تَسْتَخْرِجْنَ: خارج می‌کنید

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حوارٌ

(فِي قِسْمِ الْجَوازاتِ فِي الْمَطَارِ)

الْمُسَافِرُ الْإِيرانِيُّ

نَحْنُ مِنْ إِرَانَ وَ مِنْ مَدِينَةِ زَابُل.

أَشْكُرُكَ يَا سَيِّدي.

أُحِبُّ هُذِهِ اللُّغَةَ. الْعَرَبِيَّةُ جَمِيلَةُ.

سِتَّةُ: الِدَّايَ وَ أُخْتَايَ وَ أَخْوَايَ.

نَعَمْ؛ كُلُّ وَاحِدٍ مِنَّا بِطاَقَتُهُ بِيَدِهِ.

عَلَى عَيْنِي.

نَحْنُ جَاهِزُونَ.

شُرْطُيُّ إِدَارَةِ الْجَوازاتِ

أَهَلاً وَ سَهَلاً بِكُمْ. مِنْ أَيِّ بَلَدٍ أَنْتُمْ؟

مَرْحَباً بِكُمْ ۲. شَرَفْتُمُونَا ۳.

ما شاءَ اللَّهُ! تَتَكَلَّمُ بِالْعَرَبِيَّةِ جَيِّداً!

كَمْ عَدْدُ الْمُرَافِقِينَ ۴؟

أَهَلاً بِالضَّيْوفِ. هَلْ عِنْدَكُمْ بِطَاقَاتُ ۵ الدُّخُولِ؟

الرِّجَالُ عَلَى الْيَمِينِ وَ النِّسَاءُ عَلَى الْيَسَارِ لِلتَّفْتِيشِ ۶.

رجاءً؛ اجْعَلُوا جَوازَاتِكُمْ فِي أَيْدِيكُمْ.

۱- جواز: گذرنامه ۲- مَرْحَباً بِكُمْ: خوش آمدید ۳- شَرَفْتُمْ: مشرف فرمودید ۴- مُرَافِق: همراه ۵- الِدَّايَ وَ أُخْتَايَ وَ أَخْوَايَ: پدر و مادرم، دوخواهرم و دو برادرم ۶- بِطَاقَة: کارت، بلیت ۷- تَفْتِيش: بازرسی ۸- جاهِز: آماده

التمرين الأول: عِيْنِ الْجُمَلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسْبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ.

- ١- الْمِهْرَاجَانُ احتِفالٌ بِمُنَاسَبَةٍ جَمِيلَةٍ، كَمِهْرَاجَانِ الْأَزْهَارِ وَ مِهْرَاجَانِ الْأَفْلَامِ.
- ٢- الْتَّلْجُ نَوْعٌ مِنْ أَنْوَاعِ نُزُولِ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ يَنْزِلُ عَلَى الْجِبَالِ فَقَط.
- ٣- يَحْتَفِلُ الْإِيرَانِيُّونَ بِالنُوروزِ أَوَّلَ يَوْمٍ مِنْ أَيَّامِ السَّنَةِ الشَّمْسِيَّةِ.
- ٤- تَعِيشُ الْأَسْمَاكُ فِي النَّهَرِ وَ الْبَحْرِ وَ لَهَا أَنْوَاعٌ مُخْتَلِفةٌ.
- ٥- الْإِعْصَارُ رِيحٌ شَدِيدَةٌ لا تَنْتَقِلُ^١ مِنْ مَكَانٍ إِلَى مَكَانٍ آخَرَ.

التمرين الثاني: عِيْنِ الْجَوابِ الصَّحِيحَ.

○	قطَعَ	○	قطعَ	○	الماضي مِنْ «يَنْقَطِعُ» : إنْقَطَعَ
○	يَسْتَرْجِعُ	○	يَرْجِعُ	○	المضارعُ مِنْ «إِسْتَرْجَعَ» : يُرَاجِعُ
○	تَعْلِيمٌ	○	تَعْلُمٌ	○	المصدرُ مِنْ «تَعْلَمَ» : إِسْتِعْلَامٌ
○	إِسْمَاعٌ	○	تَسْمَعٌ	○	الأمرُ مِنْ «تَسْتَمِعُ» : إِسْتَمِعْ
○	لَا تَحْتَفِلُ	○	لَا تَحَتَّفِلُ	○	النَّهْيُ مِنْ «تَحَتَّفِلُ» : مَا احْتَفَلَ
○	إِبْتِسَامٌ	○	إِبْتَسَامٌ	○	المُسْتَقْبَلُ مِنْ «يَبْتَسِمُ» : سَيَبْتَسِمُ

١- لا تنتقل: جاء به جا غنى شود

الْتَّمْرِينُ التَّالِثُ: تَرْجِمُ الْآيَاتِ وَالْحَدِيثَيْنِ، ثُمَّ عَيْنُ نَوْعَ الْأَفْعَالِ. (إِذَا كَانَ مُوجُودًا)

١- ﴿فَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ آلِ عِمَرَانَ : ١٣٥

٢- ﴿فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ﴾ يُونُسَ : ٢٠

٣- ﴿وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ ...﴾ الْمُرْمَلُ: ١٠

٤- النَّاسُ نِيَامٌ ؟ فَإِذَا مَاتُوا انْتَبَهُوا . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- إِنَّكُمْ مَسْؤُلُونَ حَتَّىٰ عَنِ الْبِقَاعِ وَالْبَهَائِمِ . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

سنگ قبر بانو دکتر آنه ماری شیمل اسلام پژوه، خاورشناس و مولوی‌شناس آلمانی

آراسته به حدیث رسول الله ﷺ

- ١- نیام: خفتگان (مفید: نائم) ٢- انتبهوا: بیدار شدن (بیدار شوند)
٣- بقاع: قطعه‌های زمین ٤- بهائم: چارپایان
(مفید: بُقْعة)

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: ضَعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَادَ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ».

○ يَدْرُسُ فِيهِ الطُّلَّابُ.	١- الْمَسْجِدُ
○ عَيْنُ الْمَاءِ وَ نَهْرُ كَثِيرُ الْمَاءِ.	٢- الْمِشْمِشُ
○ فَاكِهَةٌ يَأْكُلُهَا النَّاسُ مُجَفَّفَةً أَيْضًاً.	٣- الْيَنْبُوعُ
○ بَيْتُ مُقَدَّسٍ لِأَدَاءِ الصَّلَاةِ عِنْدَ الْمُسْلِمِينَ.	٤- الْمَوْتُ
○ الْوَقْتُ الْمُمَتَّدُ مِنْ مَغْرِبِ الشَّمْسِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ.	٥- الْلَّيلُ
٦- الْصَّفُّ

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: عِيْنِ الْكَلِمَاتِ الْمُتَرَادِفَةِ وَالْمُنَاضَدَةِ.

أَنْزَلَ / أَصْبَحَ / حَفَلَةً / رَفَعَ / صُعُودٌ / صَارَ / مِهْرَاجَانٌ / نُزُولٌ

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ فِعْلًا مُنَاسِبًا.

١- فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ..... لِدَنِيلَكَ غافر: ٥٥
٢- إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَسَوْفَ كُلُّنَا مِنَ الْمَدْرَسَةِ بَعْدَ سَتَّيْنِ.
٣- إِلَهِي قَدْ رَجَائِي عَنِ الْخَلْقِ، وَأَنْتَ رَجَائِي.
٤- كَانَ صَدِيقِي وَالِدَهُ لِلرُّجُوعِ إِلَى الْبَيْتِ.
٥- أَنَا وَ زَمِيلِي رَسَائِلَ عَبْرٍ ^١ الْإِنْتِرِنِتِ.

١- عَبْرَ: از راهِ

إِنْتَخِبِ الْجَوَابَ الصَّحِيحَ فِي التَّرْجِمَةِ الْفَارِسِيَّةِ.

١- وَ لَا تَيَأسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَأسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ يوسف: ٨٧

واز رحمت خدا نامید نشودند نشود ؟ زира جز مردم کافر کسی از رحمت خدا نامید نشده است نمی شود .

٢- أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادَلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحَسَنُ آلِّحل: ١٢٥

با دانش و فرمان اندرز نیکو به راه پروردگارت فرا بخوان و با آنان به [شیوه‌ای] که خوب بهتر است گفت و گو کن.

٣- فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَ اشْكُرُوا لِي آلِّبَقَرَة: ١٥٢

پس ما را مرا یاد کنید؛ تا شما را یاد کنم و از من سپاس‌گزاری کنید شکرگزاری کنید .

٤- لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

خدا به کسی جز به اندازه توانش درخواستش تکلیف نمی‌دهد؛

٥- لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا أَكْتَسَبَتْ آلِّبَقَرَة: ٢٨٦

هرکس آنچه را که [از خوبی‌ها] کسب کرده، به سودش زیانش است، و آنچه را [نیز که از بدی‌ها] کسب کرده، به سودش زیانش است.

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث عن قصّةٍ قرآنيةٍ فصيرةٍ باللغةِ العربيّةِ في الإنترنِت أو مجلّةً أو كتابً و ترجمُها إلى الفارسِيَّة، مُستعيناً بمعجمٍ عَربِيٍّ - فارسيًّ.

آلدرُس الرَّابِعُ

وَلِبِحْكَمِ اللَّهِ وَلَا يُنَزَّلُ

﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ كُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ الأنبياء : ٩٢
بی گمان این امت شماست؛ امّتی یگانه و من پروردگارتان هستم، پس
مرا پرسنید.

لَقَدْ كَانَتْ رِسَالَةُ الْإِسْلَامِ عَلَى مَرْءُ الْعَصُورِ قَائِمَةً عَلَى أَسَاسِ الْمَنْطِقِ وَاجْتِنَابِ الْإِسَاءَةِ؛

فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ:

﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ إِذْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي يَبْيَكَ وَبَيْتَهُ

عَدَاوَةً كَانَهُ وَلِيٌ حَمِيمٌ﴾ فُصِّلَتْ : ٣٤

إِنَّ الْقُرْآنَ يَأْمُرُ الْمُسْلِمِينَ أَنْ لَا يَسْبِبُوا مَعْبُودَاتِ الْمُشْرِكِينَ وَالْكُفَّارِ فَهُوَ يَقُولُ:

﴿وَلَا تَسْبِبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبِبُوا اللَّهَ...﴾ الأنعام : ١٠٨

الْإِسْلَامُ يَحْتَرِمُ الْأَدِيَانَ الْإِلَهِيَّةَ؛ ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَ

بَيْنَكُمْ أَلَا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾ آل عمران : ٦٤

يُؤْكِدُ الْقُرْآنُ عَلَى حُرْيَّةِ الْعَقِيدَةِ: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾ البقرة : ٢٥٦

لَا يَجُوزُ الْإِصرَارُ عَلَى نِقَاطِ الْخِلَافِ وَعَلَى الْعُدُوانِ، لَأَنَّهُ لَا يَنْتَفِعُ بِهِ أَحَدٌ؛ وَعَلَى كُلِّ

١- و نیکی و بدی برابر نیستند؛ [بدي را] به گونه ای که بهتر است دفع کن که آنگاه کسی که میان تو و او دشمنی هست، گویی دوستی صمیمی می شود.

٢- آن لایسبو: که دشتمان ندهند

٣- کسانی را که به جای خدا فراموشانند، دشتمان ندهید که به خداوند دشتمان دهند

٤- أَلَا نَعْبُدَ = أَنْ + لَا نَعْبُدَ

النَّاسِ أَن يَتَعَايشُوا مَعَ بَعْضِهِمْ تَعَايُشًا سِلْمِيًّا، مَعَ احْتِفاظٍ كُلِّ مِنْهُمْ بِعَقَائِدِهِ؛ لِأَنَّهُ

﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُون﴾ الرَّوم: ٣٢

الْأَبْلَادُ الْإِسْلَامِيَّةُ مَجْمُوعَةٌ مِنَ الشُّعُوبِ الْكَثِيرَةِ، تَخْتَلِفُ فِي لُغَاتِهَا وَأَلْوَانِهَا.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَ قَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَقْنَاطُكُمْ﴾ الحُجَّرَاتُ : ١٣

يَأُمُّرُنَا الْقُرْآنُ بِالْوَحْدَةِ.

﴿وَاعْتَصِمُوا بِبَحْرِ اللَّهِ جَمِيعًا وَ لَا تَقْرَرُوا ...﴾ آل عمران: ١٠٣

يَتَجَلَّ اِتْهَادُ الْأُمَّةِ الْإِسْلَامِيَّةِ فِي صُورٍ كَثِيرَةٍ، مِنْهَا اِجْتِمَاعُ الْمُسْلِمِينَ فِي مَكَانٍ وَاحِدٍ فِي الْحَجَّ. الْمُسْلِمُونَ **خُمْسُ** سُكَّانِ الْعَالَمِ، يَعِيشُونَ فِي مِسَاخَةٍ وَاسِعَةٍ مِنَ الْأَرْضِ مِنَ الصِّينِ إِلَى الْمُحِيطِ الْأَطْلَسِيِّ.

قال الإمام الخميني قَيْتَبَيْتُ: ... إذا قال أحد كلاماً **يُفَرِّقُ** المسلمين، فاعلموا أنه جاهل أو عالم يحاول إيجاد التفرقة بين صفوف المسلمين.

و قال **قَائِدُنا** آية الله الخامنئي:

من رأى منكم أحداً يدعوا إلى التفرقة، فهو **عَمِيلُ** العدو.

آل المُعَجم: واژه‌نامه

آنچی	پرهیزگارترین	حَمِيم	گرم و صمیمی	سواء	یکسان
احتفاظ	نگاهداشت	خِلَاف	اختلاف	عَلَى مَرْ	در گذر زمان <small>الْعُصُورِ</small>
إِسَاءَة	بدی کردن	خُمْس	یک پنجم	عَمِيل	مزدور «جمع: عُملاء»
آشَرَك	شریک قرار داد	دَعَا	فرا خواهند، دعا کرد	لَدْئِ	نژد «لَدَيْهِم: دارند»
اعتصام	چنگ زد (با دست گرفت)	ذَكْر	مرد، نر	مَعَ بَعْض	با همدیگر
اَكْرَم	گرامی ترین	فَرِحْ	شاد	مِنْ دُونِ اللَّهِ	به جای خدا، به غیر خدا
اَنْثِي	زن، ماده	فَرَقَ	پراکنده ساخت	يَتَجَلَّ	جلوه‌گر می‌شود
تَعَارُف	یکدیگر را شناختن «لِتَعْرَفُوا: تایکدیگر را بشناسید».	قَائِدٌ	رہبر «جمع: قادَة»	يَجُوزُ	جايز است
تعایش	همزیستی داشت	قَائِمٌ	استوار، ایستاده	يَسْتَوِي	برابر می‌شود
حَبْل	طناب «جمع: حِبَال»	سَبَّ	دشنام داد	يُؤَكِّدُ	تأکید می‌کند
حُرْيَة	آزادی	سِلْمَيٰ	مُسَالِمَت آمیز «سِلْمٌ: صلح»		

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَالْخَطَأَ حَسَبَ نَصُّ الدَّرِسِ.

- ١- يَجُوزُ الْإِصْرَارُ عَلَى نِقَاطِ الْخِلَافِ وَالْعُدُوانِ، لِلِّدْفَاعِ عَنِ الْحَقِيقَةِ.
- ٢- رِسَالَةُ الْإِسْلَامِ قَائِمَةٌ عَلَى أَسَاسِ الْمُنْتِقِ وَاجْتِنَابِ الْإِسَاءَةِ.
- ٣- عَلَى كُلِّ النَّاسِ أَنْ يَتَعَايَشُوا مَعَ بَعْضِهِمْ تَعَايُشًا سِلْمِيًّا.
- ٤- لِبَعْضِ الشُّعُوبِ فَضْلٌ عَلَى الْآخَرِينَ بِسَبَبِ اللَّوْنِ.
- ٥- رُبْعُ سُكَّانِ الْعَالَمِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

اعْلَمُوا

أَشْكَالُ الْأَفْعَالِ (٢)

در درس گذشته با چند فعل، که «سوم شخص مفرد ماضی» آنها بیش از سه حرف است، آشنا شدید. اکنون با چند فعل دیگر آشنا شوید.

الْمَصْدَرُ ^١	الْأَمْرُ	الْمُضَارِعُ	الْمَاضِي
تَفَاعُل	تَفَاعِلُ	يَتَفَاعُلُ	تَفَاعَلَ
تَفْعِيل	فَعْلُ	يُفَعِّلُ	فَعَلَ
مُفَاعَلَة	فَاعِلُ	يُفَاعِلُ	فَاعَلَ
إِفْعَالٍ	أَفْعِلُ	يُفْعِلُ	أَفْعَلَ

۱- دانش آموز باید وزن های این جدول را حفظ کند.

مصدر	امر	مضارع	ماضي
تَشَابُه: همانند شدن	تَشَابُه: همانند شو	يَتَشَابَهُ: همانند می‌شود	تَشَابُه: همانند شد
تَفْرِيح: شاد کردن	فَرَحٌ: شاد کن	يُفَرِّحُ: شاد می‌کند	فَرَحٌ: شاد کرد
مُجَالَسَة: همنشینی کردن	جَالِسٌ: همنشینی کن	يُجَالِسُ: همنشینی می‌کند	جَالَسَ: همنشینی کرد
إِخْرَاج: بیرون آوردن	أَخْرَجٌ: بیرون می‌آورد	يُخْرِجُ: بیرون می‌آورد	أَخْرَجَ: بیرون آورد

اِخْتِرْ نَفْسَكَ:

تَرِحِيمُ الْأَفْعَالِ.

يَتَعَامِلُ:	تَعَامِلٌ:	مُضارع	ماضي
تَعَامِلٌ: داد و ستد کردن	تَعَامِلٌ:	مصدر	امر

يُعْلَمُ:	عَلَمٌ:	مُضارع	ماضي
تَعْلِيمٌ: یاد دادن	عَلَمٌ:	مصدر	امر

يُكَاتِبُ:	كَاتَبٌ:	مُضارع	ماضي
مُكَاتَبَة: نامه‌نگاری کردن	كَاتِبٌ:	مصدر	امر

يُجْلِسُ:	أَجْلَسَ:	مُضارع	ماضي
إِجْلَاسٌ: نشاندن	أَجْلَسٌ:	مصدر	امر

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حوار

(في صالة التفتيش بالجمارك^٢)

الزائرهُ	شرطی الجمارك
علی عیني، يا أخي، ولكن ما هي المشكّلة؟	إجلبي هذه الحقيبة إلى هنا.
لا بأس.	تفتيش بسيط.
لأسرتي.	عفواً، لمن هذه الحقيبة؟
تفضل، حقيبتي مفتوحة للتفتيش.	افتتحيها من فضلك.
فرشاة الأسنان و المعجون و المنشفة و الملابس ...	ماذا في الحقيبة؟
ليس كتاباً، بل دفتر الذكريات ^٤ .	ما هذا الكتاب؟
حبوب مهدّة، عندي صداع.	ما هذه الحبوب؟
ولكن أنا بحاجة إليها جداً.	هذه، غير مسموحة.
شكراً.	لا بأس.
فيأمان الله.	اجمعيها و اذهب بي.

✿ برای مطالعه در خانه ✿

در درس سوم خواندید که آنچه در یادگیری فعل‌ها مهم است، شناسه است.

مثال‌هایی برای یادآوری فعل ماضی که در پایه هفتم خواندید:

«تُ» در «فَعَلْتُ» (انجام دادم): مانند:

تَعَارَفْتُ عَلِمْتُ شَاهَدْتُ أَرْسَلْتُ

«تُ» در «فَعَلْتَ» (انجام دادی): مانند:

تَعَارَفَتَ عَلِمْتَ شَاهَدَتَ أَرْسَلَتَ

«فعَلَ» (انجام داد): مانند:

تَعَارَفَ عَلِمَ شَاهَدَ أَرْسَلَ

«نا» در «فَعَلْنَا» (انجام دادیم): مانند:

تَعَارَفْنَا عَلِمْنَا شَاهَدْنَا أَرْسَلْنَا

«تمُ» در «فَعَلْتُمْ» (انجام دادید): مانند:

تَعَارَفْتُمْ عَلِمْتُمْ شَاهَدْتُمْ أَرْسَلْتُمْ

«وا» در «فَعَلْوَا» (انجام دادند): مانند:

تَعَارَفْوَا عَلِمْوَا شَاهَدْوَا أَرْسَلْوَا

اکنون با توجه به شناسه ترجمه کنید.

..... تصادم: تصادم کرد

..... حرکت: حرکت داد

..... سفر: سفر کرد

..... احسن: نیکی کرد

مثال‌هایی برای یادآوری فعل مضارع که در پایه هشتم خواندید:

«أ» در «أَفْعَلُ» (انجام می‌دهم)؛ مانند: أَتَعَارَفُ أَعْلَمُ أُشَاهِدُ أَرْسَلُ
 «ت» در «تَفْعَلُ» (انجام می‌دهی)؛ مانند: تَعَارَفُ تُعَلِّمُ تُشَاهِدُ تُرْسِلُ
 «ي» در «يَفْعَلُ» (انجام می‌دهد)؛ مانند: يَعَارَفُ يُعَلِّمُ يُشَاهِدُ يُرْسِلُ
 «ن» در «نَفْعَلُ» (انجام می‌دهیم)؛ مانند: نَعَارَفُ نُعَلِّمُ نُشَاهِدُ نُرْسِلُ
 «ت» + «ريشه» + «ون» در «تَفْعَلَوْنَ» (انجام می‌دهید)؛ مانند:

تَعَارَفُونَ نُعَلِّمُونَ تُشَاهِدُونَ نُرْسِلُونَ

«ي» + «ريشه» + «ون» در «يَفْعَلَوْنَ» (انجام می‌دهند)؛ مانند:

يَعَارَفُونَ يُعَلِّمُونَ يُشَاهِدُونَ يُرْسِلُونَ

اکنون با توجه به شناسه ترجمه کنید.

..... یُعَوْضُ: جبران می‌کند یُعَوْضُونَ:

..... یُعَالِمُ: رفتار می‌کند تُعَالِمَوْنَ:

..... یُخْرِجُ: خارج می‌کند يُخْرِجْنَ:

..... تَبَادَلَ: داد و ستد کرد تَبَادَلَيْنَ:

آنچه در یادگیری فعل‌های امر مهم است، شناسه‌هایی هستند که در پایه نهم با آنها آشنا شده‌اید.

یادآوری شناسه‌های فعل امر:

«ـ» در «اِفْعَلُ، تَفَاعَلُ، فَعُلُّ، فَاعِلُ، أَفْعِلُ» مانند:

اِذْهَبْ اَخْرِجْ جَالِسْ فَرِّحْ تَشَابَهْ

«ـ» در «اِفْعَلِي، تَفَاعَلِي، فَعُلِّي، فَاعِلِي، أَفْعِلِي» مانند:

اِذْهَبِي اَخْرِجي تَشَابَهِي جَالِسِي فَرِّحِي

«ـ» در «اِفْعَلُوا، تَفَاعَلُوا، فَعُلُّوا، فَاعِلُوا، أَفْعِلُوا» مانند:

اِذْهَبُوا اَخْرِجُوا جَالِسُوا تَشَابَهُوا فَرِّحُوا

«ـ» در «اِفْعَلَنَ، تَفَاعَلَنَ، فَعُلُّنَ، فَاعِلَنَ، أَفْعِلَنَ» مانند:

اِذْهَبْنَ اَخْرِجْنَ جَالِسْنَ فَرِّحنَ تَشَابَهْنَ

«ـ» در «اِفْعَلَا، تَفَاعَلَا، فَعُلَا، فَاعِلَا، أَفْعِلَا» مانند:

اِذْهَبَا اَخْرِجا جَالِسا تَشَابَهَا فَرِّحا

اکنون با توجه به شناسه ترجمه کنید.

..... سَلَّمُوا: سلام می‌کنید

..... تَعَارِفُنَ: آشنا می‌شوید

..... شارِکَا: شرکت می‌کنید

..... اَحْسِنِي: تحسین: نیکی می‌کنی

التمارين

التمرين الأول: أيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ الْمُعْجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

- ١- رَئِيسُ الْبِلَادِ، الَّذِي يَأْمُرُ الْمَسْؤُولِينَ وَيَنْصُحُهُمْ لِأَدَاءِ واجباتِهِم.
- ٢- تَعْرُفُ الْبَعْضُ عَلَى الْبَعْضِ الْآخِرِ.
- ٣- الَّذِي يَعْمَلُ لِمَصْلَحَةِ الْعَدُوِّ.
- ٤- جُزْءٌ وَاحِدٌ مِنْ خَمْسَةٍ.

التمرين الثاني: إِجْعَلْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدَ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ».

- وَجْعٌ فِي الرَّأْسِ تَخَلُّفٌ أَنْواعُهُ وَأَسْبَابُهُ.
- أَكْبَرُ مِنَ الْبَحْرِ كَثِيرًا.
- أَدَاهُ لِتَنْظِيفِ الْأَسْنَانِ.
- قِطْعَةٌ مِنَ الْأَرْضِ.
- ١- ذَاك
- ٢- الْفُرْشَاهُ
- ٣- الْبَقَعَةُ
- ٤- الْصُّدَاعُ
- ٥- الْمُحيطُ

التمرين الثالث: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ. «كَلِمَاتٌ زَائِدَتَانِ»

- ذِكْرِيَاتٍ / سَوَاءً / الشَّعْبُ / قَائِمَةً / لَدَيْ / مِنْ دونِ
- ١- جَوَالٌ تَفْرُغُ بَطْأَرِيَّتُهُ خِلَالَ نِصْفِ يَوْمٍ.
 - ٢- زُمَلَائي فِي الدَّرْسِ عَلَى حَدٌّ
 - ٣- كَتَبْتُ السَّفَرَةَ الْعِلْمِيَّةَ.
 - ٤- لَا تَعْبُدُوا اللَّهَ أَحَدًا.

١- تَفْرُغُ: خالي می شود

١— الزَّرَافَةُ لَا تَنَامُ فِي الْيَوْمِ الْوَاحِدِ إِلَّا أَقَلَّ مِنْ ثَلَاثِينَ دَقِيقَةً وَ عَلَى ثَلَاثٍ مَرَاحِلٍ؟

٢— مَقْبَرَةُ «وَادِي السَّلَامِ» فِي النَّجَفِ الْأَشْرَفِ مِنْ أَكْبَرِ الْمَقَابِرِ فِي الْعَالَمِ؟

٣— الصِّينُ أَوْلُ دَوَلَةٍ فِي الْعَالَمِ اسْتَخَدَمَتْ نُقُودًا وَرَقِيَّةً؟

٤— الْفَرَسُ قَادِرٌ عَلَى النَّوْمِ وَاقِفًا عَلَى أَقْدَامِهِ؟

٥— أَكْثَرُ فِيْتَامِينِ C لِلْبُرْتُقالِ فِي قِسْرِهِ؟

آلَّا تَمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمُ الْآيَاتِ وَ اكْتُبْ نَوْعَ الْأَفْعَالِ فِيهَا.

١- ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾ البَقَرَةُ: ٢٢

٢- ﴿أَللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ البَقَرَةُ: ٢٥٧

٣- ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ﴾ غافر: ٥٥

٤- ﴿... وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ...﴾ آلُّ عِمَرَانَ: ١٦٤

٥- ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ﴾ الأَسْرَاءُ : ١٠٥

٦- ﴿قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ البَقَرَةُ: ٣٠

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: عَيْنِ الْجَوابَ الصَّحِيحَ.

- حَاوَلَ □ حَوَّلَ □ تَحَوَّلَ ١- الْمَاضِي مِنْ «يُحاوِلُ» :
- يُحَذِّرُ □ يَحْذِرُ □ يُحَاذِرُ ٢- الْمُضَارِعُ مِنْ «حَذَرَ» :
- إِقْعَادٌ □ تَقْعِيدٌ □ تَقَاعُدٌ ٣- الْمَصْدَرُ مِنْ «تَقَاعِدَ» :
- أَرْسَلَ □ أَرْسَلُ □ أَرْسِلُ ٤- الْأَمْرُ مِنْ «تُرْسِلُ» :
- لَا تُقْبِلُوا □ لَا تَقْبِلُوا □ لَا تُقْبَلُوا ٥- الْتَّهِيُّ مِنْ «تُقْبِلُونَ» :
- يَعْلَمُ □ يَتَعَلَّمُ □ يُعَلِّمُ ٦- الْمُضَارِعُ مِنْ «تَعَلَّمَ» :
- إِعْتِرَافٌ □ تَعْرُفٌ □ تَعَرُّفٌ ٧- الْمَصْدَرُ مِنْ «إِعْتَرَفَ» :

عَيْنٌ تَرْجِمَةُ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ فِي الْآيَاتِ

۱- ﴿ وَ عِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونًا وَ إِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ

قالوا سَلَامًا ﴿الْفُرقَان: ۶۳﴾

و بندگان [خدای] بخشاینده کسانی‌اند که روی زمین با آرامش و فروتنی گام برمه‌دارند و هرگاه نادان‌ها ایشان را خطاب کنند، سخن آرام می‌گویند.

۲- ﴿ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَّ السَّيِّئَاتِ ﴾ هود: ۱۱۴

بی‌گمان خوبی‌ها، بدی‌ها را از میان می‌برد.

۳- ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِي لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ﴾ الأعراف: ۴۳

ستایش از آن خدایی است که ما را به این [نعمت‌ها] رهنمون ساخت؛ و اگر خدا راهنمایی‌مان نکرده بود، [به اینها] راه نمی‌یافتیم.

۴- ﴿ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴾ القصص: ۲۴

پروردگارم، من بی‌گمان به آنچه از خیر برایم فرستادی، نیازمندم.

۵- ﴿ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُ الْقُلُوبُ ﴾ الرَّعد: ۲

آگاه باش که با یاد خدا دل‌ها آرام می‌گردد.

۶- ﴿ أَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ﴾ القصص: ۷۷

نیکی کن همان‌گونه که خدا به تو نیکی کرده است.

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

إِبَحْثُ عَنْ آيَاتٍ فِي كُلِّ مِنْهَا فِعْلٌ مِنْ هُذِهِ الْأَفْعَالِ. (فِي كُلِّ آيَةٍ فِعْلٌ وَاحِدٌ.)
أَرْسَلْنَا . إِنْتَظِرُوا . إِسْتَغْفِرْ . إِنْبَعَثْ . تَفَرَّقَ . تَعَاوَنُوا . عَلَّمْنَا . يُجَاهِدُونَ

آلدرُسُ الْخَامِسُ

﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقُ ﴾ الْعِنْجَوْت: ٢٠

بگو در زمین بگردید و بنگرید چگونه خداوند آفرینش را آغاز کرد.

﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ﴾ لقمان: ١١

الْغَوَّاصُونَ الَّذِينَ ذَهَبُوا إِلَى أَعْمَاقِ الْمُحِيطِ لَيْلًا، شَاهَدُوا مِئاتِ
الْمَصَابِيحِ الْمُلَوَّنَةِ الَّتِي يَنْبَغِيُّ صَوْفُهَا مِنَ الْأَسْمَاكِ الْمُضِيَّةِ، وَ تُحَوَّلُ ظَلَامُ الْبَحْرِ
إِلَى نَهَارٍ مُضِيٍّ يَسْتَطِيعُ فِيهِ الْغَوَّاصُونَ التِّقَاطَ صُورَ فِي أَصْوَاءِ هَذِهِ الْأَسْمَاكِ.
إِكْتَشَفَ الْعُلَمَاءُ أَنَّ هَذِهِ الْأَصْوَاءَ تَبَعِثُ مِنْ نَوْعٍ مِنَ
الْبَكْتِيرِيَا الْمُضِيَّةِ الَّتِي تَعِيشُ تَحْتَ عَيْنِيْنِ تِلْكَ
الْأَسْمَاكِ. هَلْ يُمْكِنُ أَنْ يَسْتَفِيدَ الْبَشَرُ يَوْمًا مِنْ
تِلْكَ الْمُعْجِزَةِ الْبَحْرِيَّةِ، وَ يَسْتَعِينَ بِالْبَكْتِيرِيَا
الْمُضِيَّةِ لِإِنَارَةِ الْمُدُنِ؟
رَبِّا مَا يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ، لِأَنَّهُ «مَنْ طَلَبَ شَيْئًا وَ
جَدَّ وَجَدَ».»

إِنَّ لِسَانَ الْقِطْ سِلاْحٌ طِبَّيٌّ دَائِمٌ،
لِأَنَّهُ مَمْلُوءٌ بِغُدَدٍ تُفْرِزُ سَائِلًا مُطَهِّرًا،
فَيَلْعَقُ الْقِطُّ جُرْحَهُ عَدَّةَ مَرَّاتٍ حَتَّى يَلْتَمِمُ.

إِنَّ بَعْضَ الطَّيُورِ وَ الْحَيَوانَاتِ تَعْرِفُ بِغَرِيرِهَا الْأَعْشَابَ الطَّبِيَّةَ وَ تَعْلَمُ
كَيْفَ تَسْتَعِمُ الْعُشَبَ الْمُنَاسِبَ لِلْوِقَايَةِ مِنَ الْأَمْرَاضِ الْمُخْتَلِفَةِ:

وَ قَدْ دَلَّتْ هَذِهِ الْحَيَوانَاتُ إِلِيْنَاسَ عَلَى الْخَواصِ الطَّبِيَّةِ لِكَثِيرٍ مِنَ النَّبَاتَاتِ
الْبَرِّيَّةِ وَ غَيْرِهَا.

إِنَّ أَغْلَبَ الْحَيَوانَاتِ إِضَافَةً إِلَى امْتِلاَكِهَا لِلْغُلَةِ خَاصَّةً بِهَا، تَمْلِكُ لُغَةً عَامَّةً
تَسْتَطِيعُ مِنْ خِلَالِهَا أَنْ تَتَفَاهَمَ مَعَ بَعْضِهَا، فَلِلْغُرَابِ صَوْتٌ يُحَدِّرُ بِهِ بَقِيَّةَ الْحَيَوانَاتِ
حَتَّى تَبَعَّدَ سَرِيعًا عَنْ مِنْطَقَةِ الْخَطَرِ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ جَاسُوسٍ مِنْ جَوَاسِيسِ الْغَابَةِ.

لِلْبَطَةِ غُدَّهُ طَبَيعَيَّةٌ بِالْقُرْبِ مِنْ ذَبِّها تَحْتَوِي زَيْتاً خَاصَّاً تَنْشُرُهُ عَلَى
جِسْمِهَا فَلَا يَتَأَذَّرُ جِسْمُهَا بِالْمَاءِ.

تَسْتَطِيْعُ الْحِرْبَاءُ أَنْ تُدِيرَ عَيْنَيْهَا فِي اتّجاهاتٍ مُخْتَلِفَةٍ دُونَ أَنْ

تُحَرِّكَ رَأْسَهَا وَ هِيَ تَسْتَطِيْعُ أَنْ تَرَى فِي اتّجاهيْنِ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ.

لَا تَتَحَرَّكُ عَيْنُ الْبُومَةِ، فَإِنَّهَا ثَابِتَةٌ، وَلَكِنَّهَا تُعَوِّضُ هَذَا النَّقْصَ بِتَحْرِيكِ

رَأْسِهَا فِي كُلِّ جِهَةٍ وَ تَسْتَطِيْعُ أَنْ تُدِيرَ رَأْسَهَا مِئَيْنِ وَ سَبْعِينَ دَرَجَةً دُونَ أَنْ
تُحَرِّكَ جِسْمَهَا.

دور شد «حتّی تَبَعِّدَ: تا دور شود»	ابْتَعَدَ	جهت	نور «جمع: أصوات»	سائِل	مایع
چرخاند، اداره کرد «آن تُدِيرَ: که بچرخاند»	ادارَ	جہت	نور «جمع: أصوات»	ضَوء	جَهْد
تَأَثَّرَ	تحت تأثير قرار گرفت	ظَلَام	تاریکی		
که ببیند	در بر دارد	عَوْضَ	جران کرد		
بهره برد «آن يَسْتَفِيدَ: که بهره ببرد»	إِسْتَفَادَةً	تَحْرُكَ	گربه	قطْ	
افزون بر «مفرد: عُشْب طِبَّيٌّ»	إِضَافَةً إِلَى	تَنْشُرُ	لیسید	لَعِقَ	
گیاهان دارویی «مفرد: عُشْب طِبَّيٌّ»	أَعْشَاب طِبَّيَّة	جُرْح	نورانی	مُضيء	
ترشح کرد	أَفْرَزَ	حَرَكَ	پاک کننده	مُطَهِّر	
بهبود یافت «حتّی يَلْتَئِمَ: تا بهبود یابد»	إِلْتَامَ	حَوَّلَ	پیشگیری	وِقاية	
عکس گرفتن	الِتِقْاطُ صُورٍ	حِرْباء	مالک شد، فرمانروایی کرد	ملَكَ	آفتاب پرست
مالکیت، داشتن	إِمْتِلاَك	دَلَّ	می تواند = یقدِرُ	يَسْتَطِيعُ	راهنمایی کرد
نورانی کردن	إِنَارَة	دُونَ آن	از ... یاری می جوید	يَسْتَعِينُ بِـ	بی آنکه «دون آن تحرک: بی آنکه حرکت بدده»
خشکی، زمینی «نباتات بَرَيَّة: گیاهان صحرایی»	بَرَيَّ	ذَنَب	فرستاده می شود	يَنْبَعِثُ	دُم «جمع: أَذْنَاب»
اردک	بَطَّ، بَطَّةً	زَيْت			روغن «جمع: زُبُوت»

عَيْنُ الْجُمَلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ.

- ١- لِلِّزَّافَةِ صَوْتٌ يُحَذِّرُ الْحَيَوانَاتِ حَتَّى تَبْتَعِدَ عَنِ الْخَطَرِ.

..... ٢- تُحَوِّلُ الْأَسْمَاكُ الْمُضِيَّةَ ظَلَامَ الْبَحْرِ إِلَى نَهَارٍ مُضِيءٍ.

..... ٣- تَسْتَطِيعُ الْحِرَباءُ أَنْ تُدِيرَ عَيْنِيهَا فِي اِتِّجَاهٍ وَاحِدٍ.

..... ٤- لِسَانُ الْقِطْ مَمْلُوءٌ بِغُدُدٍ تُفْرِزُ سَائِلًا مُطَهِّرًا.

..... ٥- لَا تَعِيشُ حَيَوانَاتٌ مَائِيَّةٌ فِي أَعْمَاقِ الْمُحِيطِ.

..... ٦- يَتَحَرَّكُ رَأْسُ الْبُومَةِ فِي اِتِّجَاهٍ وَاحِدٍ.

«الْجُمْلَةُ الْفِعْلِيَّةُ» وَ «الْجُمْلَةُ الْإِسْمِيَّةُ»

به جمله «يَعْفِرُ اللَّهُ الدُّنْوَبِ». «جمله فعلیه» گفته می شود؛ زیرا با فعل شروع شده است.

الگوی جمله فعلیه این است:

فعل «يَخْفِرُ» + **فاعل** «اللَّهُ» + **گاهی مفعول** «الْدُّنْوَبِ»

فعل، کلمه‌ای است که بر انجام کاری یا داشتن حالت در گذشته، حال یا آینده دلالت دارد.
فاعل، انجام دهنده کار یا دارنده حالت است.

مفعول، اسمی است که در زبان عربی معمولاً پس از فعل می‌آید و کار بر آن انجام می‌شود.

دو جمله «اللَّهُ يَعْفِرُ الدُّنْوَبِ». و «اللَّهُ غَافِرُ الدُّنْوَبِ». با اسم شروع شده‌اند. به چنین جمله‌هایی «جمله اسمیه» گفته می‌شود.

الگوی جمله اسمیه این است:

مبتدأ «اللَّهُ» + **خبر** «يَغْفِرُ وَ غَافِرٌ».

«مبتدأ» و «خبر»، تقریباً همان «نهاد» و «گزاره» در دستور زبان فارسی هستند.
مبتدأ، اسمی است که در ابتدای جمله می‌آید و درباره آن خبری گفته می‌شود.
خبر، بخش دوم جمله اسمیه است و درباره مبتدأ گزارشی می‌دهد.
شناخت اجزای جمله در ترجمه به ما کمک می‌کند.

عَيْنِ الْجُمْلَةِ الْفِعْلِيَّةِ وَالِاسْمِيَّةِ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

- ١- يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلْتَّائِسِ آئُلُور : ٣٥ خدا برای مردم مثل‌ها می‌زند.
- ٢- إِضَاعَةُ الْفُرْصَةِ عُصَمَةً. أمیر المؤمنین علی علیہ السلام از دست دادن فرصت اندوه است.

گاهی مبتدا و خبر (نهاد و گزاره) و نیز فاعل و مفعول، صفت یا مضاف‌الیه می‌گیرند و خودشان موصوف و مضاف می‌شوند؛ مثال:

سینه‌های آزادگان گورهای رازهاست.

صُدُورُ الْأَحْرَارِ قُبُورُ الْأَسْرَارِ.

مبتدا مضاف‌الیه خبر مضاف‌الیه

کشاورز کوشای درختان سیب می‌کارد.

يَرْزَعُ الْفَلَاحُ الْمُجِدُ أَشْجَارَ التُّفَاحِ.

فعل فاعل صفت مفعول مضاف‌الیه

تَرْجِيمُ الْأَحَادِيثِ ثُمَّ عَيْنِ الْمُبْتَدَأَ وَالْخَبَرَ وَالْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ فِي الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- الْحَسَدُ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تُأْكُلُ التَّارُ الْحَطَبَ. رسول الله ﷺ

٢- مَا قَسَمَ اللَّهُ لِلْعِبَادِ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنَ الْعُقْلِ. رسول الله ﷺ

٣- ثَمَرَةُ الْعِلْمِ إِخْلَاصُ الْعَمَلِ. أمیر المؤمنین علی علیہ السلام

۱- منظور از «عَيْنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ» فقط تعیین نقش کلمه در جمله است؛ مانند مبتدا، خبر، فاعل، مفعول، مضاف‌الیه، صفت و

۲- صدور: سینه‌ها ۳- احرار: آزادگان ۴- قسم و قسم: تقسیم کرد

در گروه‌های دو نفره شیه گفت و گوی زیر را اجرا کنید.

حوارٌ

(مَعَ سَائِقِ سَيَّارَةِ الْأُجْرَةِ)

سَائِقُ سَيَّارَةِ الْأُجْرَةِ

أَنَا فِي خِدْمَتِكُمْ. تَفَضَّلُوا.

أَطْنُونَ الْمَسَافَةَ سَبْعَةً وَ ثَلَاثِينَ كِيلُومِترًا.
عَجِيبٌ؟ لِمَ تَذَهَّبُونَ إِلَى الْمَدَائِنِ؟

لِأَنَّهُ لَا يَذَهَّبُ إِلَى الْمَدَائِنِ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْ
الزُّوَارِ.

زِيَارَةٌ مَقْبُولَةٌ لِلْجَمِيعِ! أَتَعْرِفُ مَنْ هُوَ
سَلَمَانُ الْفَارِسِيُّ أَمْ لَا؟

أَحَسْنَتْ!
وَهَلْ لَكَ مَعْلُومَاتٌ عَنْ طَاقِيْ كِسْرَى؟

ماشَاءَ اللَّهُ!
بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ!
مَعْلُومَاتُكَ كَثِيرَةٌ!

السَّائِحُ

أَيُّهَا السَّائِقُ، نُرِيدُ أَنْ نَذَهَّبَ إِلَى الْمَدَائِنِ.

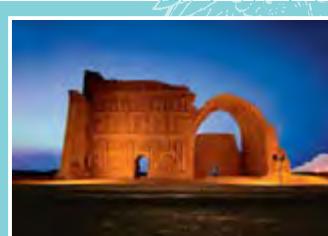
كَمِ الْمَسَافَةُ مِنْ بَغْدَادَ إِلَى هُنَاكَ؟

لِزِيَارَةِ مَرْقَدِ سَلَمَانَ الْفَارِسِيِّ وَ مُشَاهَدَةِ طَاقِيْ كِسْرَى؛
لِمَاذا تَتَعَجَّبُ؟!

فِي الْبِدَايَةِ تَشَرَّفْنَا بِزِيَارَةِ الْعَتَبَاتِ الْمُقَدَّسَةِ فِي الْمُدُنِ
الْأَرْبَعَةِ كَرْبَلَاءَ وَ التَّجْفِفِ وَ سَامَرَاءَ وَ الْكَاظِمِيَّةِ.

نَعَمْ؛ أَعْرِفُهُ، إِنَّهُ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ
وَ أَصْلُهُ مِنْ إِصْفَهَانَ.

بِالْتَّأْكِيدِ؛ إِنَّهُ أَحَدُ قُصُورِ الْمُلُوكِ السَّاسَانِيَّينَ قَبْلِ
الْإِسْلَامِ. قَدْ أَنْشَدَ^۲ شَاعِرَانِ كَبِيرَانِ قَصِيدَتَيْنِ عِنْدَ
مُشَاهَدَتِهِمَا إِيَّوَانَ كِسْرَى؛ الْبُحْرَيِّيُّ مِنْ أَكْبَرِ شُعَرَاءِ
الْعَرَبِ، وَ خَاقَانِيُّ، الشَّاعِرُ الْإِيرَانِيُّ.

۱- أَحَسْنَتْ: آفرين ۲- قَدْ أَنْشَدَ: سروده است ۳- بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ: آفرين بر تو

آلَّتَمْرِينُ الْأَوَّلُ: أَيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ الْمُعَجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

..... ١- طَائِرٌ يَسْكُنُ فِي الْأَمَاكِنِ الْمَتَرْوَكَةِ يَنَامُ فِي النَّهَارِ وَيَخْرُجُ فِي اللَّيلِ.

..... ٢- عَضُوٌ خَلْفِ جَسْمِ الْحَيَوانِ يُحَرِّكُهُ غَالِبًا لِطَرَدِ الْحَشَراتِ.

..... ٣- نَبَاتٌ مُفَيِّدٌ لِلْمُعَالَجَةِ نَسْتَفِيدُ مِنْهَا كَدَوَاءً.

..... ٤- طَائِرٌ يَعِيشُ فِي الْبَرِّ وَالْمَاءِ.

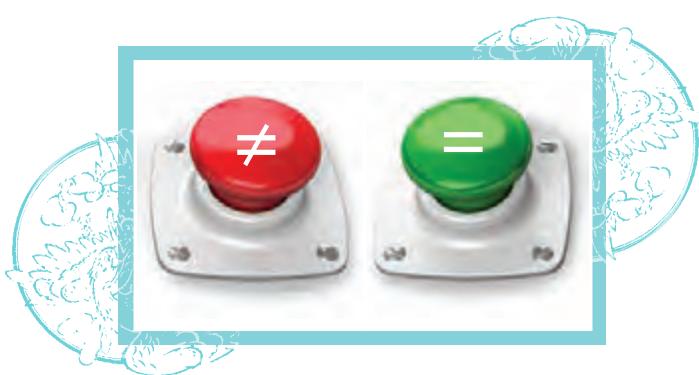
..... ٥- عَدَمُ وُجُودِ الضَّوءِ.

..... ٦- نَشْرُ النُّورِ.

التمرين الثاني: عِين الكلمات المترادفة والمُتضادة.

≠ حَرْب	= قَدَرٌ
إِحْسَان إِسَاعَةٌ	ابْتَعَدَ اِقْتَرَابٌ
ظَلَام ضِيَاءٌ	صَنَعَ بَنَى
نُفَايَة زُبَالَةٌ	صَدَاقَة عَدَاؤَةٌ
حُجْرَة غُرْفَةٌ	سَحَابٌ غَيْمٌ
قَرْبٌ بَعْدٌ	عَيْنٌ يَنْبُوعٌ
مِنْ فَضْلِكَ رَجَاءً	حَزِينٌ فَرِحٌ
جَاهِزٌ حَاضِرٌ	حُزْنٌ غُصَّةٌ

التمرين الثالث: أكتب اسم كل صورة في الفراغ، ثم عين المطلوب منها.

البط / الكلاب / الغراب / الطاوس / الحرباء / البقرة

ذَنْبُ جَمِيلٌ.
..... المُضَافُ إِلَيْهِ:

يُرْسُلُ أَخْبَارُ الْغَابَةِ.
..... الْمَفْعُولُ:

تُعْطَى الْحَلِيبُ.
..... الْفَاعِلُ:

طَائِرٌ جَمِيلٌ.
..... الْخَبَرُ:

الشُّرطِيُّ يَحْفَظُ الْأَمْنَ بـ
..... الْمُبْتَدَأُ:

ذَاتُ عُيُونٍ مُتَحَرِّكَةٍ.
..... الْصُّفَّةُ:

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ : عَيْنُ الْفَاعِلِ وَ الْمَفْعُولِ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً عَلَى رَسُولِهِ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ الْفَتْح: ٢٦

٢- ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَ لَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ الْأَعْرَاف: ١٨٨

٣- ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَ نَبَيَ خَلْقَهُ﴾ يس: ٧٨

٤- ﴿وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ الْكَهْف: ٤٩

٥- ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ﴾ الْبَيْتَرَة: ١٨٥

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ : عَيْنُ الْمُبْتَدَأِ وَ الْخَبَرِ فِي الْأَحَادِيثِ التَّالِيَةِ.

١- النَّدَمُ عَلَى السُّكُوتِ خَيْرٌ مِنَ النَّدَمِ عَلَى الْكَلَامِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٢- أَكْبَرُ الْحُمْقِ الْإِغْرَاقُ فِي الْمَدِحِ وَ الدَّمِ . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ فِي السَّفَرِ . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- الْعِلْمُ صَيْدٌ، وَ الْكِتَابَةُ قَيْدٌ . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- الصَّلَاةُ مِفتَاحُ كُلِّ خَيْرٍ . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

١- سَكِينَة: آرامش ٢- ضَر: زيان ٣- يُسْر: آسانی ٤- نَدَم: پشيماني ٥- حُمْق: ناداني ٦- دَم: نکوهش

٧- قَيْد: بند

الثَّمْرِينُ السَّادِسُ: تَرِيجُ الْجُمَلِ التَّالِيَّةِ، ثُمَّ عَيْنُ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنفُسَكُمْ﴾ الْبَقَرَةُ: ٤٤

٢- ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسِعَهَا﴾ الْبَقَرَةُ: ٢٨٦

٣- صَدْرُ الْعَاقِلِ، صُندُوقُ سِرِّهِ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ عَاصِلًا

٤- حُسْنُ الْأَدَبِ يَسْتُرُ قُبَحَ النَّسَبِ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ عَاصِلًا

٥- عَدَاوَةُ الْعَاقِلِ خَيْرٌ مِّنْ صَدَاقَةِ الْجَاهِلِ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ عَاصِلًا

٦- نَفْسًا: كَسْيٌ

۱- ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ﴾ آل عمران: ۱۸۵

هر کسی چشندہ است. (می میرد)

۲- ﴿... وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

و درباره آسمان‌ها و زمین :

۳- ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بِاطِّلَاءً﴾

[و می‌گویند:] ای پروردگار ما، اینها را بیهووده :

۴- ﴿سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

تو پاکی؛ ما را از شکنجه نگاهدار؛

۵- ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

پروردگار، هر که را تو به آتش افکنی، او را خوار ساخته‌ای، و

ندارند؛

۶- ﴿رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا﴾

ای پروردگار ما، قطعاً ما صدای پیام دهنده را که به ایمان

دعوت می‌کرد که به پروردگارتان، ایمان بیاورید و ما

آل عمران: ۱۹۱-۱۹۳

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث عن نص قصير علمي باللغة العربية حول خلق الله،
ثم ترجمه إلى الفارسية
مستعيناً بممعجم عربي - فارسي.

بُخِيرَةُ زَرِيبَارِ فِي مَدِيَّةِ مَرِيُونِ بِمُحَافَظَةِ كُرْدِسْتَانِ

آلدرُسُ السَّادِسُ

وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ

قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُم مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ الْكَهْفُ :

واز تو درباره ذوالقرنین می پرسند،

بگو يادي ازا او بر شما خواهم خواند.

ذو الْقَرْنَيْنِ

كَانَ ذُو الْقَرْنَيْنِ مَلِكًاً عَادِلًاً مَوْحِدًاً، وَ كَانَ يَحْكُمُ مَنَاطِقَ وَاسِعَةً. دُكَّرَ اسْمُهُ فِي الْقُرْآنِ.

لَمَّا اسْتَقَرَتِ الْأَوْضَاعُ لِذِي الْقَرْنَيْنِ، سَارَ مَعَ جَيْشِهِ الْعَظِيمِ نَحْوَ الْمَنَاطِقِ الْغَرَبِيَّةِ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى التَّوْحِيدِ وَ مُحَارَبَةِ الظُّلْمِ وَ الْفَسَادِ. فَكَانَ النَّاسُ يُرْجُبُونَ إِلَيْهِ فِي مَسِيرِهِ بِسَبَبِ عَدَالَتِهِ، وَ يَطْلُبُونَ مِنْهُ أَنْ يَحْكُمَ وَ يُدِيرَ شُؤُونَهُمْ، حَتَّى وَصَلَ إِلَى مَنَاطِقٍ فِيهَا مُسْتَنَقَعَاتٌ مِيَاهُهَا ذَاتُ رائِحَةٍ كَرِيمَةٍ. وَ وَجَدَ قُرْبَ هَذِهِ الْمُسْتَنَقَعَاتِ قَوْمًا مِنْهُمْ فَاسِدُونَ وَ مِنْهُمْ صَالِحُونَ.

فَحَكَمَهُمْ بِالْعَدْلَةِ وَ أَصْلَحَ الْفَاسِدِينَ مِنْهُمْ.

لَمَّا سَارَ مَعَ جَيْشِهِ نَحْوَ الشَّرْقِ.

فَأَطَاعَهُ كَثِيرٌ مِنَ الْأُمَمِ وَ اسْتَقْبَلُوهُ لِعَدَالَتِهِ.

وَ بَعْدَ ذَلِكَ سَارَ نَحْوَ الشَّمَالِ، حَتَّى وَصَلَ إِلَى قَوْمٍ يَسْكُنُونَ قُرْبَ مَضِيقٍ بَيْنَ جَبَلَيْنِ مُرْتَفَعَيْنِ، فَرَأَى هُؤُلَاءِ الْقَوْمُ عَظَمَةً جَيْشِهِ وَ أَعْمَالَهُ الصَّالِحةَ،

فَاغْتَنَمُوا الْفُرْصَةَ مِنْ وُصُولِهِ؛ لِأَنَّهُمْ كَانُوا فِي عَذَابٍ شَدِيدٍ مِنْ قَبْلَتِينَ وَحَشِيقَتِينَ
 تَسْكُنَانِ وَرَاءَ تِلَكَ الْجِبَالِ؛ فَقَالُوا لَهُ:
 إِنَّ رِجَالَ هَاتَيْنِ الْقَبْلَتَيْنِ مُفْسِدُونَ يَهْجُمُونَ عَلَيْنَا مِنْ هَذَا الْمَضِيقِ؛ فَيُخَرِّبُونَ
 بُيُوتَنَا وَيَنْهَا بُوْنَ أَمْوَالِنَا، وَهَاتَانِ الْقَبْلَتَيْنِ هُمَا يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ.
 لِذَا قَالُوا لَهُ: نَرْجُو مِنْكَ إِغْلَاقَ هَذَا الْمَضِيقِ بِسَدٍّ عَظِيمٍ، حَتَّى لا يَسْتَطِعَ
 الْعَدُوُّ أَنْ يَهْجُمَ عَلَيْنَا مِنْهُ؛ وَنَحْنُ نُسَاعِدُكَ فِي عَمَلِكَ.
 بَعْدَ ذَلِكَ جَاؤُوا لَهُ بِهَدَايَا كَثِيرَةً، فَرَفَضَهَا ذُوالْقَرْنَيْنِ وَقَالَ:
 عَطَاءُ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ عَطَاءِ غَيْرِهِ، وَأَطْلُبُ مِنْكُمْ أَنْ تُسَاعِدُونِي فِي بَنَاءِ هَذَا السَّدِّ.
 فَرَحِّ النَّاسُ بِذَلِكَ كَثِيرًا.
 أَمْرَهُمْ ذُوالْقَرْنَيْنِ بِأَنْ يَأْتُوا بِالْحَدِيدِ وَالنُّحَاسِ، فَوَضَعُهُمَا فِي ذَلِكَ الْمَضِيقِ وَ
 أَشْعَلُوا النَّارَ حَتَّى ذَابَ الْحُسْنُ وَدَخَلَ بَيْنَ الْحَدِيدِ، فَأَصْبَحَ سَدًا قَوِيًّا.
 فَشَكَرَ الْقَوْمُ الْمَلِكَ الصَّالِحَ عَلَى عَمَلِهِ، وَتَخَلَّصُوا مِنْ قَبْلَتِي يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ.
 وَشَكَرَ ذُوالْقَرْنَيْنِ رَبَّهُ عَلَى نَجَاحِهِ فِي فُتوحَاتِهِ.

خوشامد می گفتند	کان ... یُرْجِبُونَ	خواند «آلتلو: می خوانم»	تَلَا	به پیشواز رفت (مصدر: استقبال)	استقبلَ
زشت و ناپسند	كَرِيه	ارتش «جمع: جُيوش»	جَيْش	استقرار یافت	استَقَرَ
جنگیدن	مُحَارَبَة	آهن	حَدِيد	شعله ور کرد	أَشْعَلَ
مرداب	مُسْتَنَقَع	ویران کرد	خَرَبَ	اصلاح کرد	أَصْلَحَ
تنگه	مَضِيق	ذوب شد	ذَابَ	پیروی کرد	أَطَاعَ
مس	نُحَاس	نپذیرفت	رَفَضَ	غニمت شمرد	إِغْتَنَمَ
سمتِ	نَحْوَ	حرکت کرد، به راه افتاد	سَارَ	بسن	إِغْلاق
به تاراج بُرد	نَهَبَ	زندگی کرد	سَكَنَ	ساختن، ساختمان	بناء
رسیدن	وُصُول	حکومت می کرد	كَانَ ... يَحْكُمُ	رهایی یافت	تَخلَّصَ

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأً حَسَبَ نَصَّ الدَّرِسِ.

- ١- سارَ ذُو الْقَرْنَيْنِ نَحْوَ الشَّمَالِ، حَتَّى وَصَلَ إِلَى قَوْمٍ يَسْكُنُونَ قُربَ مَضِيقٍ.
- ٢- سارَ ذُو الْقَرْنَيْنِ مَعَ جَيْشِهِ نَحْوَ الْجَنُوبِ، يَدْعُ النَّاسَ إِلَى التَّوْحِيدِ.
- ٣- قَبِيلَ ذُو الْقَرْنَيْنِ الْهَدَىِيَا الَّتِي جَاءَ النَّاسُ بِهَا.
- ٤- بَنَى ذُو الْقَرْنَيْنِ السَّدَدِ بِالْحَدِيدِ وَ الْأَخْشَابِ.
- ٥- كَانَتْ قَبِيلَتَا يَأْجُوجَ وَ مَأْجُوجَ مُنْمَدِّتَيْنِ.

الفِعْلُ الْمَجْهُولُ

در زبان فارسی برای مجھول کردن فعل از مشتقّاتِ مصدر «شدن» استفاده می‌شود؛ مثال:

زد: زدہ شد می زند: زدہ می شود

دید: دیدہ شد می بیند: دیدہ می شود

در جمله دارای فعل معلوم، فاعل معلوم است؛ ولی در جمله دارای فعل مجھول، فاعل ناشناس می‌باشد؛ یعنی حذف شده است.

در جمله «نگهبان در را گشود.» می‌دانیم فاعل نگهبان است؛

ولی در جمله «در گشوده شد.» فاعل نامشخص است.

اکنون با فعل مجھول در دستور زبان عربی آشنا شویم.

غَسَلَ: شُسْت ← غَسْلَ: شسته شد

خَلَقَ: آفَرِيد ← خَلْقَ: آفریده شد

يَغْسِلُ: می شوید ← يَغْسِلُ: شسته می شود

يَخْلُقُ: می آفریند ← يَخْلُقُ: آفریده می شود

در دستور زبان عربی هنگام مجھول شدن فعل حرکت‌های آن تغییر می‌کند.

يُكْتُبُ: نوشته می شود	يَكْتُبُ: می نویسد	كَتَبَ: نوشته شد	كَتَبَ: نوشتم
يُضْرَبُ: زدہ می شود	يَضْرِبُ: می زند	ضَرَبَ: زدہ شد	ضَرَبَ: زد
يُعْرَفُ: شناسانده می شود	يُعْرِفُ: می شناساند	عَرَفَ: شناسانده شد	عَرَفَ: شناساند
يُنْزَلُ: نازل می شود	يُنْزِلُ: نازل می کند	أَنْزَلَ: نازل شد	أَنْزَلَ: نازل کرد
يُسْتَخْدِمُ: به کار گرفته می شود	يَسْتَخْدِمُ: به کار می گیرد	اسْتَخْدَمَ: به کار گرفته شد	اسْتَخْدَمَ: به کار گرفت

تفاوت فعل معلوم و فعل مجھول را در مثال‌های بالا بیابید.

تَرْجِمَ الْآيَاتِ الْمُبَارَكَةَ وَالْحَدِيثَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ، ثُمَّ عَيْنِ الْأَفْعَالَ الْمَجْهُولَةَ.

١- ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ﴾ الْأَعْرَافُ: ٢٠٤

٢- ﴿يُعَرَّفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُم﴾ الرَّحْمَنُ : ٤١

٣- ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ النِّسَاءُ : ٢٨

٤- الْإِيمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ ما عُمِّرَتِ الْبُلدَانُ بِمِثْلِ الْعَدْلِ. إِلَمَّا

٥- إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ، الصَّلَاةُ؛ فَإِنْ قُبِّلَتْ، قُبِّلَ مَا سَوَاهَا. الْإِمامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

١- ما عُمِّرَتْ: آباد نشد ٢- بُلدان: شهرها، كشورها «فرد: بَلد» ٣- ماسِواها: جز آن

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را اجرا کنید.

حِوارٌ (مَعَ مَسْؤُلِ الْإِسْتِقْبَالِ الْفَنْدُقِ)

مَسْؤُلُ الْإِسْتِقْبَالِ

ما هو رقمُ غُرْفَتِكَ؟

تَفَضَّل.

أَعْتَذِرُ مِنْكَ؛ أَعْطَيْتُكَ تَلَاثَيْنَ وَ تَلَاثَيْنَ.

مِنَ السَّادِسَةِ صَبَاحًا إِلَى الثَّانِيَةِ بَعْدَ الظَّهَرِ؛
ثُمَّ يَأْتِي زَمِيلِي بَعْدِي.

الْفَطُورُ مِنَ السَّابِعَةِ وَ النُّصْفِ حَتَّى التَّاسِعَةِ إِلَّا رُبْعًاً؛
الْغَدَاءُ مِنَ الثَّانِيَةِ عَشْرَةَ حَتَّى الثَّانِيَةِ وَ الرُّبْعِ؛
الْعَشَاءُ مِنَ السَّابِعَةِ حَتَّى التَّاسِعَةِ إِلَّا رُبْعًاً.

شايٌّ وَ خُبْزٌ وَ جُبْنَةٌ^٥ وَ زُبْدَةٌ^٦ وَ حَلِيبٌ وَ مُرَبَّى الْمِشْمِشِ.

رُزْ مَعَ دَجَاجٍ^٧.

رُزْ مَعَ مَرْقٍ^٨ باذنجانٍ.

لا شُكْرٌ عَلَى الْوَاجِبِ.

السَّائِحُ

رجاءً، أَعْطِنِي^١ مِفْتَاحَ غُرْفَتِي.

مِنْتَانٍ وَ عِشْرُونَ.

عَفْوًا، لَيْسَ هَذَا مِفْتَاحَ غُرْفَتِي.

لَا بَأْسَ، يَا حَبِيبِي.

ما هي ساعَةُ دَوَامِكَ^٣؟

متى مواعِدُ^٤ الْفَطُورِ وَ الْغَدَاءِ وَ الْعَشَاءِ؟

وَ ما هو طَعَامُ الْفَطُورِ؟

وَ ما هو طَعَامُ الْغَدَاءِ؟

وَ ما هو طَعَامُ الْعَشَاءِ؟

أشُكُرُوكَ.

١— مَسْؤُلُ الْإِسْتِقْبَالِ: مَسْؤُلٌ بِذِيْرِش ٢— أَعْطِنِي: بِهِ مِنْ بَدْهٖ ٣— دَوَامٌ: سَاعَةُ كَارِبٍ ٤— مواعِدٌ: وقتُها
٥— جُبْنَةٌ: پنیر ٦— زُبْدَةٌ: گره ٧— دَجَاجٌ: مرغ ٨— مَرْقٌ: خورشت

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: أَيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ الْمُعَجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

..... ١- بِمَعْنَى الْدَّهَابِ نَحْوَ الضَّيْفِ وَإِظْهَارِ الْفَرَحِ بِهِ.

..... ٢- مَجْمُوعَةٌ كَبِيرَةٌ مِنَ الْجُنُودِ لِلَّدْفَاعِ عَنِ الْوَطَنِ.

..... ٣- مَكَانٌ يَجْتَمِعُ فِيهِ الْمَاءُ زَمَانًا طَوِيلًا.

..... ٤- فِلِزٌ يُسْتَخَدَمُ فِي صِنَاعَةِ الْكَهْرَباءِ.

..... ٥- مَكَانٌ بَيْنَ جَبَلَيْنِ.

الْتَّمَرِينُ الثَّانِي: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ. «ثَلَاثُ كَلِمَاتٍ زَائِدَةٌ»

ذَابٌ / تَخَلَّصٌ / مُحَارِبَةٌ / أَصْلَحٌ / گَرِيْهَةٌ / مُفْسِدُونَ / رَفَضٌ / اُسْكُنْ

١- ﴿مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

الأنعام: ٥٤

٢- ﴿إِنَّ يَاجُوجَ وَمَأْجُوجَ فِي الْأَرْضِ﴾ الْكَهْفُ: ٩٤

٣- ﴿وَ يَا آدَمُ أَنْتَ وَرَوْجُوكَ الْجَنَّةَ﴾ الْأَعْرَافُ: ١٩

٤- ذَهَبَ جَيْشُنَا الْقُوَيْ لِـ أَعْدَائِنَا.

٥- وَصَلَ ذَوَالْقَرْبَيْنِ إِلَى مُسْتَنَقِعَاتٍ مِيَاهُهَا ذَاثُ رَايَحَةٍ .

١- تَابٌ: توبه كرد

آلَّتَمْرِينُ الثَّالِثُ: عَيْنُ الْجَوَابِ الصَّحِيحَ.

- ١- الْمَاضِي مِنْ «يَسْتَقِيلُ»: أَقْبَلَ قَبِيلَ إِسْتَقَبَلَ
- ٢- الْمُضَارِعُ مِنْ «فَرَقَ»: يُفَرِّقُ يَفْتَرِقُ يَتَفَرَّقُ
- ٣- الْمَصْدَرُ مِنْ «أَغْلَقَ»: تَعْلِيقٌ إِغْلَاقٌ اِغْلِاقٌ
- ٤- الْأَمْرُ مِنْ «تُعْلِمُونَ»: اِعْلَمُوا أَعْلَمُوا عَلَّمُوا
- ٥- الْفِعْلُ الْمَجْهُولُ: يُحَاسِبُ يُضْرَبُ يُشَرِّفُ
- ٦- الْمَجْهُولُ مِنْ يُخْرِجُ: يُخْرُجُ يَخْرُجُ أَخْرِجَ
- ٧- الْفِعْلُ الْمَجْهُولُ: ذُكْرٌ قَرْبٌ رَفَضَ

آلَّتَّمْرِينُ الرَّابِعُ : تَرْجِمُ الْعِبَارَاتِ التَّالِيَّةَ، ثُمَّ عَيْنِ الْأَفْعَالَ الْمَجْهُولَةَ.

١- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ الحَجَّ: ٧٣

٢- ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ الزُّمُر: ١١

٣- ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ البَقَرَة: ١٨٥

٤- تُغَسِّلُ مَلَابِسُ الرِّيَاضَةِ قَبْلَ بِدَايَةِ الْمُسَابِقَاتِ.

٥- يُفْتَحُ بَابُ صَالَةِ الِامْتِحَانِ لِلطُّلَلَابِ.

١- لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا: مگسى را نخواهند آفرید. ٢- مُخْلِصًا: در حالی که خالص گردانیده‌ام.

أَنوارُ الْقُرْآنِ

عَيْنِ التَّرْجِمَةِ الصَّحِيحةِ.

١- ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخِرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ ﴾

ای کسانی که ایمان آورده اید، نباید مردمانی، مردمانی [دیگر] را ریشخند کنند، شاید آنها خوب بهتر از خودشان باشند؛

٢- ﴿ وَ لَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَ لَا تَنابِزُوا بِالْأَلْقَابِ ﴾
و از خودتان دیگران عیب نگیرید، و به هم دیگر لقب های رشت ندهید؛

٣- ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ ﴾
ای کسانی که ایمان آورده اید، به بسیاری از گمانها اعتماد نکنید. از بسیاری از گمانها دوری کنید. :

٤- ﴿ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَ لَا تَجَسَّسُوا وَ لَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ﴾
زیرا برخی گمانها گناه رشت است، و جاسوسی نکنید؛ و نباید غیبیت دیگران هم دیگر کنید؛

٥- ﴿ أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهُتُمُوهُ ﴾
آیا کسی از شما می خواهد دوست می دارد که گوشت برادرش را که مرده است بخورد بگند ؟ [کاری که] آن را ناپسند می دارید.

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث عن آيةٍ أو حديثٍ أو شعرٍ أو گلامٍ جميلٍ مرتبطٍ بالنّعم الإلهيّة.

﴿وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾
الثّمل: ٤٠

آلدرُسُ السَّابِعُ

أَنْتَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَظِيمٌ تَكَ، وَفِي الْأَرْضِ
قُدْرَتُكَ، وَفِي الْبِحَارِ عَجَابِكَ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
تو کسی هستی که بزرگی ات در آسمان و تو اندمندی ات در زمین و
شگفتی هایت در دریاهاست.

يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ مِنْ دُعَاءِ الْجَوْشِنِ الْكَبِيرِ

يُشَاهِدُ أَعْصَاءُ الْأُسْرَةِ فِلَمَا رَأَيْعَا عَنِ الدُّلُفِينِ الَّذِي أَنْقَدَ إِنْسَانًا مِنَ الْعَرَقِ، وَ أَوْصَلَهُ إِلَى الشَّاطِئِ.

حَامِدٌ: لَا أَصْدِقُ؛ هَذَا أَمْرٌ عَجِيبٌ. يُحَيِّرُنِي جِدًّا.

الْأَبُ: يَا وَلَدِي، لَيْسَ عَجِيبًا، لِأَنَّ الدُّلُفِينَ صَدِيقُ الْإِنْسَانِ فِي الْبِحَارِ.

صَادِقٌ: تَصَدِيقُهُ صَعْبٌ! يَا أَبَّي، عَرَفْنَا عَلَى هَذَا الصَّدِيقِ.

الْأَبُ: لَهُ ذَاكِرَةٌ فَوَيْةٌ، وَ سَمْعُهُ يَفْوَقُ سَمْعَ الْإِنْسَانِ عَشْرَ مَرَّاتٍ، وَ وزْنُهُ يَبْلُغُ ضِعْفَيِّ وزْنِ الْإِنْسَانِ تَقْرِيباً، وَ هُوَ مِنَ الْحَيَوانَاتِ الْبُوَّبَةِ الَّتِي تُرْضِعُ صِغَارَهَا.

نُورًا: إِنَّهُ حَيَوانٌ ذَكِيٌّ يُحِبُّ مُسَاوَدَةَ الْإِنْسَانِ! أَ لَيْسَ كَذَلِكَ؟

الْأَبُ: بَلٌ؛ بِالْتَّأْكِيدِ، تَسْتَطِيعُ الدُّلُفِينُ أَنْ تُرْشِدَنَا إِلَى مَكَانٍ سُقُوطِ طَائِرَةٍ أَوْ مَكَانٍ عَرَقِ سَفِينَةٍ.

الْأَمْ: تُؤَدِّيِ الدُّلُفِينُ دَوْرًا مُهِمًا فِي الْحَرَبِ وَ السُّلْمِ، وَ تَكْشِفُ مَا تَحْتَ الْمَاءِ مِنْ عَجَائِبٍ وَ أَسْرَارٍ، وَ تُسَاعِدُ الْإِنْسَانَ عَلَى اكْتِشافِ أَمَاكِنٍ تَجَمُّعِ الْأَسْمَاكِ.

صادِقٌ:

رأَيْتُ الدَّلَافِينَ تُؤَدِّي حَرَكَاتٍ جَمَاعِيَّةً، فَهُلْ تَتَكَلَّمُ مَعًا؟
نَعَمٌ؛ قَرَأْتُ فِي مَوْسَوِعَةٍ عِلْمِيَّةٍ أَنَّ الْعُلَمَاءِ يُؤَكِّدُونَ أَنَّ الدَّلَافِينَ
تَسْتَطِيعُ أَنْ تَتَكَلَّمَ بِاسْتِخْدَامِ أَصواتٍ مُعَيَّنَةٍ، وَأَنَّهَا تُغَنِّي گَالْطَّيْرَ،
وَتَبَكِي گَالْأَطْفَالِ، وَتَصْفِرُ وَتَضْحَكُ گَالإِنْسَانِ.

هَلْ لِلَّدَلَافِينَ أَعْدَاءٌ؟

نورا:

بِالْتَّاكِيدِ، تَحْسَبُ الدَّلَافِينُ سَمَّاً كَالْقِرْشِ عَدُواً لَهَا، فَإِذَا وَقَعَ نَظَرُهَا
عَلَى سَمَّاً كَالْقِرْشِ، تَجَمَّعُ بِسُرْعَةٍ حَوْلَهَا، وَتَضْرِبُهَا بِأَنْوَفِهَا
الْحَادَّةِ وَتَقْتُلُهَا.

آلَّاُ:

وَهَلْ يُحِبُّ الدُّلُفِينُ الْإِنْسَانَ حَقًّا؟
نَعَمٌ؛ تَعَالَى نَقْرًا هَذَا الْخَبَرُ فِي الإِنْتِرِنِتِ: ... سَحَبَ تَيَاُرُ الْمَاءِ رَجُلًا
إِلَى الْأَعْمَاقِ بِشِدَّةٍ، وَبَعْدَ نَجَاتِهِ قَالَ الرَّجُلُ: رَفَعَنِي شَيْءٌ بَغْتَةً
إِلَى الْأَعْلَى بِقَوَّةٍ، ثُمَّ أَخْدَنِي إِلَى الشَّاطِئِ وَلَمَّا عَزَّمْتُ أَنْ أَشْكُرَ
مُنْقِذِي، مَا وَجَدْتُ أَحَدًا، وَلَكِنِّي رَأَيْتُ دُلْفِينًا گَيْرًا يَقْفِرُ قُرْبِي فِي
الْمَاءِ بِفَرَحٍ.

نورا:

آلَّاُ:

إِنَّ الْبَحْرَ وَالْأَسْمَاكَ نِعْمَةٌ عَظِيمَةٌ
مِنَ اللَّهِ.

آلَّاُ:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

النَّاظُرُ فِي ثَلَاثَةِ أَشْيَاءِ عِبَادَةٌ:
النَّاظُرُ فِي الْمُصَحَّفِ،
وَالنَّاظُرُ فِي وَجْهِ الْوَالِدَيْنِ،
وَالنَّاظُرُ فِي الْبَحْرِ.

آدَى	ایفا کرد، منجر شد	تَجَمَّعَ	جمع شد	ضِعْفٍ	برابر «ضعَفَيْنِ: دو برابر»
أَرْشَدَ	راهنمایی کرد	تَيَارٌ	جريان	طُيور	پرندگان «مفرد: طَيْرٌ»
أَرْضَعَ	شیر داد	جَمَاعِيٌّ	گروهی	عَرَفَ	معرفی کرد
أَعْلَى	بالا، بالاتر	حَادَّ	تیز	عَزَمَ	تصمیم گرفت
أَنْفَقَ	انفاق کرد	دَافِنٌ	دلفین‌ها	غَنِّيٌّ	آواز خواند
أُنْوَفَ	بینی‌ها «مفرد: أَنْفٌ»	دَوْرٌ	نقش	قَفَرَ	پرید، جهش کرد
أَوْصَلَ	رسانید	ذَاكِرَةٌ	حافظه	لَبُونَةٌ	پستاندار
بِحَار	دریاها «مفرد: بَحْرٌ»	رائِعٌ	جالب	كَذِلِكَ	همین‌طور
بَكَى	گریه کرد	سَمَكُ الْقِرْشِ	کوسه ماهی	مُنْقِذٌ	نجات‌دهنده
بَلَغَ	رسید	شَاطِئٌ	ساحل «جمع: شَوَاطِئٌ»	مَوْسُوَةٌ	دانشنامه
بَلَى	آری	صَفَرَ	سوت زد		

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأً حَسَبَ نَصُّ الدَّرْسِ.

- ۱- الْدُّلْفِينُ مِنَ الْحَيَوانَاتِ الْلَّبُونَةِ الَّتِي تُرْضِعُ صِغَارَهَا.
- ۲- يُؤَدِّي سَمَكُ الْقِرْشِ دَوْرًا مُهِمًا فِي الْحَرَبِ وَ السَّلْمِ.
- ۳- سَمْعُ الْإِنْسَانِ يَفْوُتُ سَمْعَ الدُّلْفِينِ عَشَرَ مَرَاتٍ.
- ۴- سَمَكُ الْقِرْشِ صَدِيقُ الْإِنْسَانِ فِي الْبِحَارِ.
- ۵- سَمَكُ الْقِرْشِ عَدُوُ الدَّلَافِينِ.
- ۶- لِلَّدَلَافِينِ أَنْوَفٌ حَادَّةٌ.

اعلموا

الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ

در زبان فارسی به حروفی مانند «به، برای، بر، در، از» حروف اضافه و در عربی حروف جر می‌گویند.

به حروف «مِنْ، فِي، إِلَى، عَلَى، بِ، لِ، عَنْ، كَ» در دستور زبان عربی «حروف جر» می‌گویند. این حروف به همراه کلمه بعد از خودشان معنای جمله را کامل‌تر می‌کنند. مثال: مِنْ قَرِيَةٍ، فِي الْغَابَةِ، إِلَى الْمُسْلِمِينَ، عَلَى الْوَالِدَيْنِ، بِالْحَافَلَةِ، لِلَّهِ، عَنْ نَفْسِهِ، كَجَبَلٍ

به حرف جر، جار و به اسم بعد از آن مجرور و به هر دو اینها «جار و مجرور» می‌گویند.

أَهُمْ مَعَانِي حُرُوفِ الْجَرِ

از مِنْ

﴿... حَتَّىٰ شَفَقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ آل عمران: ٩٢

تا انفاق کنید از آنچه دوست می‌دارید. (مِمَّا = مِنْ + ما)

﴿... أَسَاوَرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾ الإنسان: ٢١

دست‌بندهایی از جنس نقره

مِنْ هُنَا إِلَى هُنَاكَ: از اینجا تا آنجا

در فِي

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ البقرة: ٢٩

او کسی است که همه آنچه را در زمین است برایتان آفرید.

النَّجَاهَةُ فِي الصِّدْقِ. رسول الله ﷺ رهایی در راستگویی است.

به ، به سوی ، تا

إِلَى(إِلَى)

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسَاجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسَاجِدِ الْأَقْصَى﴾ الْإِسْرَاءُ : ١

پاک است کسی که بنده اش را در شبی از مسجد الحرام به سوی مسجد الاقصی حرکت داد.

﴿قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةً عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ﴾ الْبَقَرَةُ : ٢٥٩

گفت: «چقدر درنگ کردی؟» گفت: «یک روز یا بخشی از یک روز.» گفت: «نه،

بلکه صد سال درنگ کردی؛ به خوراکت و نوشیدنی ات بنگر.»

کانَ الْفَلَاحُ يَعْمَلُ فِي الْمَرَأَةِ مِنَ الصَّبَاحِ إِلَى اللَّيلِ. کشاورز از صبح تا شب در مزرعه کارمی کرد.

بر ، روی ، به زیان

عَلَى (عَلَى)

آنَّ النَّاسُ عَلَى دِينِ مُلُوكِهِمْ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مردم بر دین پادشاهانشان هستند.

عَلَيْكُمْ بِسَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ؛ فَإِنَّ رَبَّيْ بَعَثَنِي بِهَا. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

به صفات برتر اخلاقی پاییند باشید؛ زیرا پروردگارم مرا به خاطر آن فرستاده است.

الْدَّهْرُ يَوْمَانِ؛ يَوْمُ لَكَ وَيَوْمُ عَلَيْكَ. أَمْبُرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْ عَالَمِ الْأَنْجَلِيَّاتِ

روزگار دو روز است؛ روزی به سودت و روزی به زیانت.

الْحَقِيقَةُ عَلَى الْمِنْضَدِّ. کیف روی میز است.

بِـ به وسیله ، در

﴿إِقْرَا وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَ﴾ الْعَلَقَ : ٣ و ٤

بخوان و پروردگارت گرامی ترین است؛ همان که به وسیله قلم یاد داد.

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ﴾ آل عمران : ١٢٣ و خدا شما را در [جنگ] بدر یاری کرد.

۱- کم لَبِثْتَ؟: چقدر درنگ کرده‌ای؟ منظور این است که «چه مدتی در اینجا به سر برده‌ای؟».

۲- عَلَيْكُمْ: اصطلاحی است که از معنای «جار و مجرور» خارج شده و معنای فعل یافته است.

لـ برای ، از آن (مال) ، داشتن

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ ﴿النَّسَاءُ : ١٧١﴾

آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن اوست.

لِكُلِّ ذَنْبٍ تَوْبَةٌ إِلَّا سُوءُ الْخُلُقِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

هر گناهی جز بداخلانی توبه دارد.

لَكُمْ دِينُكُمْ وَ لِيَ دِينِ ﴿الْكَافِرُونَ : ٦﴾

دین شما از آن خودتان و دین من از آن خودم.

لِمَاذَا رَجَعْتَ؟ – لِأَنِّي نَسِيْتُ مِفْتَاحِي. برای چه برگشتی؟ – برای اینکه کلیدم را

فراموش کردم.

عَنْ از ، درباره

وَ هُوَ الَّذِي يَقْبُلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ يَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ ... ﴿آلِشَّورِي : ٢٥﴾

او کسی است که توبه را از بندگانش می‌پذیرد و از بدی‌ها درمی‌گذرد ...

وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِي فَإِنِّي قَرِيبٌ ... ﴿الْبَقْرَةُ : ١٨٦﴾

و اگر بندگانم از تو درباره من بپرسند، قطعاً من [به آنان] نزدیکم.

گـ مانند

فَضْلُ الْعَالَمِ عَلَى غَيْرِهِ كَفَضْلِ النَّبِيِّ عَلَى أُمَّتِهِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

برتری دانشمند بر غیر خود مانند برتری پیامبر بر امت خودش است.

إِخْتِرْ نَفْسَكَ: عَيْنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

۱- الْعِلْمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ. الْعِلْمُ يَحْرُسُكَ وَ أَنْتَ تَحْرُسُ الْمَالَ. أمير المؤمنین علی‌اہ‌البصیر

۲- قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ... ﴿الْعَنْكَبُوتُ : ٢٠﴾

۱- دین: دینی (دین من)

نون الْوِقَايَةِ

در متن درس، کلمات «يُحِيرُنِي» و «أَخَذَنِي» را مشاهده کردید. وقتی که فعلی به ضمیر «ي» متصل می‌شود، نون وقایه بین فعل و ضمیر واقع می‌شود.

مثال: يَعْرِفُنِي: مرا می‌شناسد.
إِرْفَعْنِي: مرا بالا ببر.
يُحِيرُنِي: مرا حیران می‌کند.
أَخَذَنِي: مرا بُرُد.

إِخْتَيِرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمْ هَذِهِ الْجُمَلَ.

١- ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاة﴾ إبراهيم : ٤٠

٢- اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَمْتَنِي، وَعَلِمْنِي مَا يَنْفَعُنِي. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِمُدَارَةِ النَّاسِ كَمَا أَمَرَنِي بِإِقَامَةِ الْفُرَائِضِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي شَكُورًا، وَاجْعَلْنِي صَابِرًا، وَاجْعَلْنِي فِي عَيْنِي صَغِيرًا وَ فِي
أَعْيُنِ النَّاسِ كَبِيرًا. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

در گروههای دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را اجرا کنید.

حوار

(مَعَ مُشْرِفٍ^١ خَدَمَاتِ الْفُنْدُقِ)

السائب	مسؤل الاستقبال
عفواً! من هو مسؤول تنظيف الغرفة و الحفاظ عليها؟	السيد دمشقي مشرف خدمات الفندق. ما هي المشكلة؟
ليست الغرفة نظيفة، وفيها نواقص.	أعتذر منك؛ رجاءً، استرح؛ سأتصل ^٢ بالمسؤول.
ما هي المشكلة، يا حبيبي؟!	مسؤول الاستقبال يتصل بالمسؤول و يأتي المشرف مع مهندس الصيانة ^٣ .
السائب	مشرف خدمات الفندق
سيأتي عمال التنظيف، وما المشكلات الأخرى؟	في الغرفة الأولى سرير ^٤ مكسور، وفي الغرفة الثانية شرف ^٥ ناقص، وفي الغرفة الثالثة المكيف لا يعمل.
نعتذر منكم.	نصلح ^٦ كل شيء بسرعة؛ على عيني.
تسلم عينك! ^٧	

١- مشرف: مدير داخلي ٢- تنظيف: پاکیزگی ٣- اتصال: تماس می‌گیرم ٤- صيانة: تعمیرات ٥- سرير: تخت
٦- شرف: ملاffe ٧- نصلح: تعمیر می‌کنیم ٨- تسليم عینک: چشم سالم باشد

التمرين الأول: عَيْنِ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسْبَ الْحَقْيَقَةِ وَالْوَاقِعِ.

- ١- عِنْدَمَا يَنْقَطِعُ تَيَارُ الْكَهْرَباءِ فِي الْلَّيلِ، يَغْرُقُ كُلُّ مَكَانٍ فِي الظَّلَامِ.
- ٢- الْطَّاوُوسُ مِنَ الطُّيُورِ الْمَائِيَّةِ يَعِيشُ فَوْقَ جَبَالٍ ثَلْجِيَّةً.
- ٣- الْمَوْسُوعَةُ مُعَاجِمٌ صَغِيرٌ جِدًا يَجْمَعُ قَلِيلًا مِنَ الْعُلُومِ.
- ٤- الْشَّاطِئُ مِنْطَقَةٌ بَرِيَّةٌ بِحُوَارِ الْبِحَارِ وَالْمُحِيطَاتِ.
- ٥- الْأَنْفُسُ عُضُوُ التَّنَفُّسِ وَالشَّمْ.
- ٦- الْخُفَافُ طَائِرٌ مِنَ الْبَوْنَاتِ.

التمرين الثاني: ضع في الفراغ كلمةً مُناسبةً من الكلمات التالية. «كِلمَاتٌ زائِدَتَانِ»

- ١- اشترى أبي لأختي الصغيرة من ذهب.
- ٢- كان كُلُّ طالبٍ يَابَعُ ٥ بِمَهَارَةٍ بِالْغَةِ.
- ٣- قال الطلابُ: السَّنَةُ السَّادِسَةُ عَشْرَةً مِنَ الْعُمُرِ.
- ٤- عَصَفَتْ رياحٌ شَدِيدَةٌ وَ حَدَثَ في ماءِ المحيط.
- ٥- أنصُوكِ بِقِرَاءَةِ كِتابٍ حَوْلَ طُرُقِ تَقوِيةِ؛ لأنَّكَ كَثِيرُ النَّسِيانِ.
- ٦- لَدَيْنَا زَمِيلٌ ذَكِيٌّ جِدًا مِنَ الصَّفَّ الْأَوَّلِ إِلَى الصَّفَّ الْثَالِثِ.

الَّتِمْرِينُ التَّالِثُ: تَرِجمَ الْأَيَتَيْنِ وَالْأَحَادِيثَ، ثُمَّ ضَعْ خَطًّا تَحْتَ الْجَارِ وَالْمَجْرُورِ.

١- ﴿وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ الثَّمَل : ١٩

٢- ﴿وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ آلِ عِمَرَانَ: ١٤٧

٣- أَدْبُ الْمَرْءِ حَيْرٌ مِّنْ ذَهِبِهِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- عَلَيْكَ بِذِكْرِ اللَّهِ فَإِنَّهُ نُورُ الْقُلُوبِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٥- جَمَالُ الْعِلْمِ نَشْرُهُ وَتَمَرْتُهُ الْعَمَلُ بِهِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

١- عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ: بنديغان شایسته‌ات

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ : عَيْنُ الْكَلِمَاتِ الْمُتَرَادِفَةِ وَ الْمُتَضَادَّةِ .

ساحل	بعُدَّ	ضوء	أقل	كبار	بكى	أرسل	شاطئ	صغار	بعث
ستَرَ	إِسْتَلَمَ	گتم	فجأةً	دفعَ	قربَ	بغتةً	أكْثَرَ	ظَلَامٌ	ضَحِكَ

=

=

=

=

≠

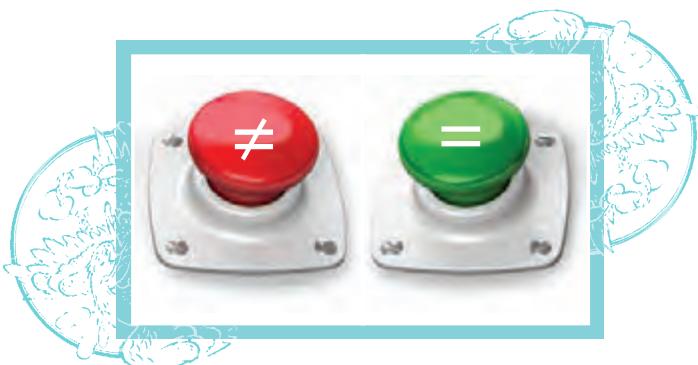
≠

≠

≠

≠

≠

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمْ كَلِمَاتِ الْجَدَوْلِ الْمُتَقَاطِعِ، ثُمَّ اكْتُبْ رَمَزَهُ. (كَلِمَاتَانِ زَائِدَتَانِ)

يَبْلُغُنَ / صِحَّار / ذَاكِرَة / عَفَا / بَكَى / مُنْقِذ / مَرَق / أَوْصَل / صَفَرُوا / غَنِيَّتُم / سَمْع / طُيُور / حَادَّة / دَوْر / لَبُونَة / كَذِيلَك / جَمَارِك / زُيُوت / سَمَّيْنَا / ظَاهِرَة / أَمْطَرَ / حَمِيم / ثَلْوج / سِوار / رَائِع

رمز ↓

					کوچک‌ها (۱)
					این‌طور (۲)
					تیز (۳)
					پدیده (۴)
					سوت‌زندن (۵)
					روغن‌ها (۶)
					نقش (۷)
					شنوایی (۸)
					جالب (۹)
					نجات‌دهنده (۱۰)
					نامیدیم (۱۱)
					دستبند (۱۲)
					گرم و صمیمی (۱۳)
					برف‌ها (۱۴)
					حافظه (۱۵)
					پستاندار (۱۶)
					پرندگان (۱۷)
					رسانید (۱۸)
					باران‌بارید (۱۹)
					بخشید (۲۰)
					می‌رسند (۲۱)
					ترانه‌خواندید (۲۲)
					گریه کرد (۲۳)

قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

الَّتِمْرِينُ السَّادِسُ: تَرِجمَ الْآيَةَ وَالْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيْنَ الْمَحَلَّ الْعَرَابِيًّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ النَّبِيَا : ٤٠

٢- مُجَالَسَةُ الْعُلَمَاءِ عِبَادَةٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- حُسْنُ السُّؤالِ نِصْفُ الْعِلْمِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- الْعَالَمُ بِلَا عَمَلٍ كَالشَّجَرِ بِلَا ثَمَرٍ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ:

صَدَقَةٌ جَارِيَّةٌ، أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

١- تُرَابٌ: خاک

عَيْنٌ فِي الْآيَةِ الشَّرِيفَةِ تَرْجِمَةً مَا تَحْتَهُ حَطُّ.

۱- ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ...﴾

پوردگار، به من دانش ببخش و مرا به درستکاران پیوند بد؛

۲- ﴿وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ...﴾

و مرا از وارثان بهشت پرنعمت قرار بد؛

۳- ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبَعَثُونَ﴾

و روزی که [مردم] برانگیخته می‌شوند، رسایم مکن؛

۴- ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ آلشَّعَراءَ: ۸۳، ۸۵، ۸۷

روزی که نه دارایی و نه فرزندان سود نمی‌رسانند؛

۵- ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ آلَمَائِدَةِ: ۴۸

در کارهای خیر از هم پیشی بگیرید.

۶- ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْياءٌ وَلَكِنْ لَا

تَشْعُرونَ آلَبَقَرَةِ: ۱۵۴

و به کسانی که در راه خدا کشته می‌شوند، مرده نگویید،

بلکه زنده‌اند ولی شما نمی‌دانید.

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

إِيَّاهُ عَنْ آيَاتٍ أَوْ أَحَادِيثٍ أَوْ أَمْثَالٍ لَهَا مُعَادِلٌ فِي الْأَدَبِ الْفَارَسِيِّ، كَالْأَمْثَالَةِ التَّالِيَةِ.

﴿ وَ مَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ الْبَقَرَةَ: ١١٠

برگ عیشی به گور خویش فرست کس نیارد ز پس، تو پیش فرست (سعید شیرازی)

﴿ وَ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَ أَصْلَحَ فَأُجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ﴾ الْشَّوْرَى: ٤٠

بلی صامت سزای جنگ، جنگ است گلوخ انداز را پاداش سنگ است (صامت بروجردی)

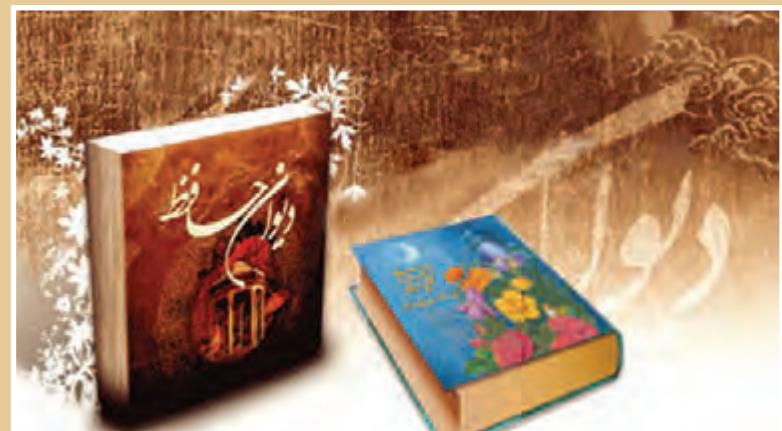
﴿ فَإِذَا عَزَّمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ﴾ آلِ عِمَرَانَ: ١٥٩

گفت پیغمبر به آواز بلند با توکل زانوی اشتر ببند (مولوی)

آلدرُسُ الثَّامِنُ

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :

جَمَالُ الْمَرْءِ فَصَاحَةُ لِسَانِهِ.

زیبایی آدمی شیوایی گفتارش است.

صِناعَةُ التَّلْمِيعٍ^١ فِي الْأَدَبِ الْفَارِسِيِّ

إِنَّ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ لُغَةُ الْقُرْآنِ وَ الْأَحَادِيثِ وَ الْأَدْعِيَّةِ فَقَدْ اسْتَفَادَ مِنْهَا الشُّعُرَاءُ الْإِيرَانِيُّونَ وَ أَنْشَدَ بَعْضُهُمُ أَبْيَاتًا مَمْزُوجَةً بِالْعَرَبِيَّةِ وَ الْفَارِسِيَّةِ وَ سَمَوْهَا بِالْمُلْمَعِ؛ لِكَثِيرٍ مِنَ الشُّعُرَاءِ الْإِيرَانِيِّينَ مُلْمَعًا، مِنْهُمْ حَافِظُ الشِّيرازِيُّ وَ سَعْدِيُّ الشِّيرازِيُّ وَ جَلَالُ الدِّينِ الْمُعْرُوفُ بِالْمَوْلَوِيِّ.

مُلْمَعُ حَافِظِ الشِّيرازِيِّ لِسانِ الْعَيْبِ

إِنِّي رَأَيْتُ دَهْرًا مِنْ هَجْرِ الْقِيَامَه
لَيَسْتُ دُمُوعُ عَيْني هُذِي لَنَا الْعَالَمَه^٣
مَنْ حَرَبَ الْمُحَرَّبَ حَلَّتْ بِهِ النَّدَامَه
فِي بُعْدِهَا عَذَابٌ فِي قُرْبِهَا السَّلَامَه
وَاللَّهُ مَا رَأَيْنَا حُبًّا بِلا مَلَامَه
حَتَّى يَذُوقَ مِنْهُ كَأسًا مِنَ الْكَرَامَه^٤

از خون دل نوشتم نزدیک دوست نامه
دارم من از فِراقش در دیده صد علامت
هر چند کازمودم از وی نبود سودم
پرسیدم از طبیبی احوالِ دوست گفتا
گفتم ملامت آید گِرد دوست گردم
حافظ چو طالب آمد جامی به جان شیرین

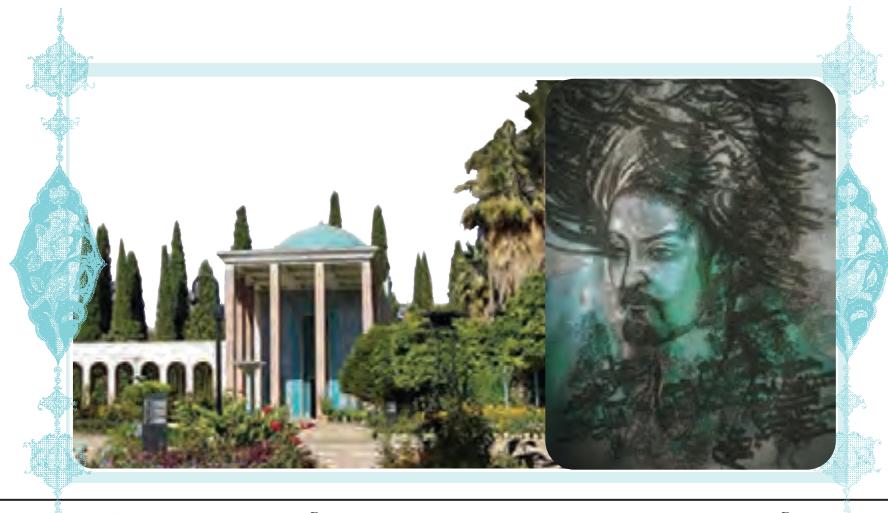

- ١- تلمیع: درخشنان کردن، مُلْمَع: درخشنان (گونه‌ای شعر که بخشی به فارسی و بخشی به زبانی دیگر است. این آرایه را تلمیع می‌گویند).
- ٢- آیا این اشک‌های چشم برای ما نشانه نیست؟
- ٣- حافظ همانند خواستاری آمد که جان شیرین بدهد و جامی بستاند، تا از آن جامی از کرامت بچشد.

مُلْمَعُ سَعْدِيُّ الشِّيرازِي

تو قدرِ آب چه دانی که در کنارِ فراتی
وَ إِنْ هَجَرْتَ سَواءً عَشَيْتِي وَ غَدَاتِي
مضی الزَّمَانُ وَ قَلْبِي يَقُولُ إِنَّكَ آتِي
اگر گلی به حقیقت **عَجِين** آب حیاتی
وَ قَدْ تُفَتَّشُ عَيْنُ الْحَيَاةِ فِي الظُّلُمَاتِ
جواب تلخ **بَدِيع** است از آن دهان نباتی
وَجَدْتَ رَائِحَةَ الْوُدُّ إِنْ شَمْتَ رُفَاتِي^۱
محامد تو چه گویم که ماورای صفاتی
که هم کمند بلایی و هم کلید نجاتی
أَحِبَّتِي هَجَرُونِي گَمَا تَشَاءُ عُدَاتِي
وَ إِنْ شَكُوتُ إِلَى الطَّيْرِ نُحْنَ فِي الْوَكَنَاتِ^۲

سَلِ الْمَصَانِعَ رَكْبَاتِهِمْ فِي الْفَلَوَاتِ^۳
شبم به روی توروزست و دیده ام به توروشن
اگر چه دیر بماندم امید برنگرفتم
من آدمی به جمالت نه دیدم و نه شنیدم
شبان تیره امیدم به صبح روی توباشد
فَكَمْ تُمَرُّ عَيْشِي وَأَنَّتَ حَامِلُ شَهْدٍ
نه پنج روزه عمرست عشق روی تو ما را
وَصَفْتُ كُلَّ مَلِيجٍ كَمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى
آخافِ منکَ وَ أَرْجُو وَ أَسْتَغْيِثُ وَ أَدْنُو
ز چشم دوست فتادم به کامه دل دشمن
فراقنامه سعدی عجب که در تو نگیرد

-
- ۱- از انبارهای آب درباره سوارانی که در بیابان‌ها تشنه‌اند بپرس. مصانع آبگیرهایی بودند که مزه گوارایی نداشتند، ولی برای تشنگان بیابان نعمتی بزرگ بوده است.
 - ۲- اگر خاک قبرم را ببوی، بوی عشق را می‌یابی.
 - ۳- و اگر به پرندگان شکایت برم، در لانه‌ها شیون کنند.

آزموده	مُجَرَّبٌ	(إِسْأَلُ)	بپرس (اسأل)	سَلْ	آینده، درحال آمدن	آتِی، آتِ
ستایش‌ها	مَحَامِدٌ	خواست	شاء	كمک خواست	استغاثة	
تلخ کرد	مَرَّ	شکایت کردم «إِنْ شَكُوتُ: أَگر شَكَىْتَ كَنْمَ»	شَكُوتٌ	نو (برای نخستین بار)		بدیع
آب انبارهای بیابان	مَصَانِعٌ	بویید «شَمَّمْتَ: بوییدی»	شَمٌ		دوری	بعد
با نمک	مَلِحٌ	خمیر	عَجِينٌ	آزمایش کرد		جرَبَ
درآمیخته	مَمْزُوجٌ	دشمنان «مفرد: عادی»	عُدَاةٌ	فروود آمد		حلَّ
شیون کردن → ناخ	نُحْنَ	آغاز شب	عَشِيَّةٌ	چشید		ذاقَ
عشق	وُدٌّ	آغاز روز	غَدَةٌ	نزدیک شد		دَنَا
وصف کرد	وَصَفَ	بیابان‌ها «مفرد: فَلَاهَ»	فَلَوَاتٌ	امید داشت		رجا
لانه‌ها «مفرد: وُكْتَةٌ»	وُكَنَاتٌ	گاهی جست وجو می‌شود	قَدْ تُفَتَّشُ	راضی شد		رَضِيَ
تشنه و سرگردان شد	هَامٌ	نzdیکی	قُرْبٌ	استخوان پوسیده		رُفات
جدایی گزید، جدا شد	هَجَرَ	جام، لیوان	كَأسٌ	کاروان شتر یا اسب سواران		رَكْبَ

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأً حَسَبَ نَصَّ الدَّرْسِ.

۱- لَيْسَ لِحَافِظٍ وَ سَعْدِيٌّ مُلَمَّعَاتٌ جَمِيلَةٌ.

۲- يَرِيْ حَافِظُ الدَّهْرَ مِنْ هَجَرِ حَبِيْبِهِ كَالْقِيَامَةِ.

۳- يَرِيْ حَافِظُ فِي بُعْدِ حَبِيْبِهِ رَاحَةً وَ فِي قُرِيْبِهِ عَذَابًاً.

۴- يَرِيْ سَعْدِيُّ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ سَوَاءً مِنْ هَجَرِ حَبِيْبِهِ.

۵- قَالَ سَعْدِيُّ: «مَضَى الزَّمَانُ وَ قَلْبِي يَقُولُ إِنَّكَ لَا تَأْتِي».

إعْلَمُوا

إِسْمُ الْفَاعِلِ وَ إِسْمُ الْمَفْعُولِ وَ إِسْمُ الْمُبَالَغَةِ

در دستور زبان فارسی به اسم فاعل، صفت فاعلی و به اسم مفعول، صفت مفعولی می‌گویند.

اسم فاعل به معنای «انجام دهنده یا دارنده حالت» و اسم مفعول به معنای «انجام شده» است.

اسم فاعل و اسم مفعول دو گروه‌اند:

گروه اول بر وزن «فاعل» و «مفعول» هستند که در سال گذشته با آنها آشنا شده بودید.

ماضی	اسم فاعل	صفت فاعلی	اسم مفعول	صفت مفعولی
صَنَعَ	صَانِعٌ	سازنده	مَصْنَعٌ	ساخته شده
خَلَقَ	خَالِقٌ	آفریننده	مَخْلُوقٌ	آفریده شده
عَبَدَ	عَابِدٌ	پرستنده	مَعْبُودٌ	پرستیده شده

اکنون با گروه دوم آشنا شوید.

مضارع	اسم فاعل	صفت فاعلی	اسم مفعول	صفت مفعولی
يُشَاهِدُ	مُشَاهِدٌ	بیننده	مُشَاهَدٌ	دیده شده
يُقَلِّدُ	مُقْلَدٌ	تقلید کننده	مُقْلَدٌ	تقلید شده
يُرْسِلُ	مُرْسِلٌ	فرستنده	مُرْسَلٌ	فرستاده شده
يُنَتَّظِرُ	مُنَتَّظِرٌ	انتظار کشنده	مُنْتَظَرٌ	مورد انتظار
يَتَعَلَّمُ	مُتَعَلِّمٌ	یادگیرنده	مُتَعَلِّمٌ	یاد گرفته شده
يَسْتَخْرُجُ	مُسْتَخْرِجٌ	بیرون آورنده	مُسْتَخْرِجٌ	بیرون آورده شده
يَتَهَاجِمُ	مُتَهَاجِمٌ	حمله کننده	-	-
يَنْكَسِرُ	مُنْكَسِرٌ	شکننده	-	-

با دقّت در دو جدول داده شده فرق اسم فاعل و اسم مفعول را بیابید.

گروه اول: فعلهایی بود که سوم شخص مفرد ماضی آنها سه حرف بود و اسم فاعل و مفعولشان بر وزن فاعل و مفعول بود.

گروه دوم: فعلهایی است که سوم شخص مفرد ماضی آنها بیشتر از سه حرف بود و اسم فاعل و مفعولشان با حرف «م» شروع می‌شود. یک حرف مانده به آخر در اسم فاعل کسره و در اسم مفعول فتحه دارد.

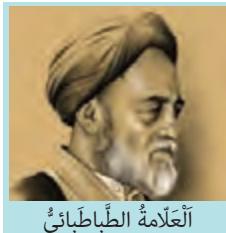
(اسم فاعل : م ، (اسم مفعول : م)

اِخْتَرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةَ وَ الدُّعَاءَ، ثُمَّ عِيْنِ اسْمَ الْفَاعِلِ وَ اسْمَ الْمَفْعُولِ.

الْكَلِمَةُ	الْتَّرْجِمَةُ	اسْمُ الْفَاعِلِ	اسْمُ الْمَفْعُولِ
يُعَلَّمُ : ياد می دهد	مُعَلَّمٌ		
يَعْلَمُ : می داند	عَالِمٌ		
إِقْرَاحٌ : پیشنهاد کرد	مُقْتَرِحٌ		
يُجَهَّزُ : آماده می کند	مُجَهَّزٌ		
ضَرَبَ : زد	مَضْرُوبٌ		
يَتَعَلَّمُ : ياد می گیرد	مُتَعَلِّمٌ		

يا صانع كُل مَصْنَع يا خالق كُل مَخْلوق يا رازِق كُل مَرْزُوق يا مالِك كُل مَمْلُوك.
من دُعَاءِ الْجَوَشِنِ الْكَبِيرِ

اسم مبالغه بر بسياري صفت يا انجام دادن کار دلالت دارد و بر وزن «فَعَالٌ» و «فَعَالَةٌ» است؛ مانند:

عَلَّامَة (بسیار دانا) ؛ فَهَامَة (بسیار فهمیده)؛

صَبَّار (بسیار بُردبار)؛

غَفَّار (بسیار آمْرِنَدَه)؛ گَذَاب (بسیار دروغگو)؛

رَزَاق (بسیار روزی دهنده)؛ خَلَاق (بسیار آفریننده)

گاهی وزن «فَعَالٌ» و «فَعَالَةٌ» بر اسم شغل دلالت می‌کند؛ مانند:

خَبَاز (نانوا)؛ حَدَّاد (آهنگر)

گاهی نیز بر اسم ابزار، وسیله یا دستگاه دلالت می‌کند؛ مانند:

فَتَاحَة (در بازکن)؛ نَظَارَة (عینک)؛ سَيَارَة (خودرو)؛

ثَلَاجَة (یخچال)

إِخْتِرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ التَّرَاكِيبَ التَّالِيَةَ.

﴿عَلَامُ الْغُيُوب﴾: ﴿أَمَارَةٌ بِالسَّوْءِ﴾

﴿سَاحِرٌ كَذَابٌ﴾: ﴿الْخُلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾

الطَّيَّارُ الْإِيرَانِيُّ: ﴿حَمَالَةُ الْحَطَبِ﴾

الْهَاتِفُ الْجَوَالُ: ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ﴾

فَتَاحَةُ الزُّجَاجَةِ: رَسَامُ الصُّورِ:

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حوارٌ

(شِرَاءُ شَرِيحةً الْهَاتِفِ الْجَوَالِ)

مُوَظَّفُ الاتِّصالاتِ

تَفَضُّلِي، وَ هَلْ تُرِيدِينَ بِطاقةَ الشَّحْنِ؟^۲

تَسْتَطِيعِينَ أَنْ تَسْخَنِي رَصِيدَ جَوَالِكَ عَبْرَ الإِنْتِرْنِتِ.

الرَّازِئَةُ

رَجَاءً، أَعِنِّي شَرِيحةً الْجَوَالِ.

نَعَمْ؛ مِنْ فَضْلِكَ أَعِنِّي بِطاقةً يُمْبَلَّغُ خَمْسَةً وَ عِشْرِينَ رِيَالًا.

تَشَرَّى الرَّازِئَةُ شَرِيحةً الْجَوَالِ وَ بِطاقةَ الشَّحْنِ وَ تَضَعُ الشَّرِيحةُ فِي جَوَالِهَا وَ تُرِيدُ أَنْ تَتَّصِلَ وَ لَكِنْ لَا يَعْمَلُ الشَّحْنُ، فَتَذَهَّبُ عِنْدَ مُوَظَّفِ الاتِّصالاتِ وَ تَقُولُ لَهُ:

أَعِنِّي بِطاقةً مِنْ فَضْلِكِ.

سَامِحِينِي؛ أَنْتِ عَلَى الْحَقِّ. أُبَدِّلُ^۳ لَكِ بِطاقةً.

عَفْوًا، فِي بِطاقةِ الشَّحْنِ إِشْكَالٌ.

- ۱- شَرِيحة: سِيمَ كَارْت ۲- اِتِّصالات: مَخَابِرات ۳- شَحْن: شَارِذُ كَرْدَن ۴- رَصِيد: شَارِذ ۵- سَامِحِينِي: مَرَا بِبَخْش ۶- أَنْتِ عَلَى الْحَقِّ: حَقُّ بِإِتْوَسْت ۷- أُبَدِّلُ: عَوْضُ مِنْ كِنْ

التمرين الأول: عيّن الجملة الصحيحة و غير الصحيحة حسب الحقيقة والواقع.

- ١- الْكَاسُ زُجَاجَهُ يُشَرِّبُ مِنْهَا الْمَاءُ أَوِ الشَّايُ أَوِ الْقَهْوَهُ.
- ٢- يُمْكِنُ شِرَاءُ الشَّرِيحَةِ مِنْ إِدَارَةِ الاتِّصالاتِ.
- ٣- الْرَّاسِبُ هُوَ الَّذِي مَا نَجَحَ فِي الامتحاناتِ.
- ٤- غُصُونُ الْأَشْجَارِ فِي الرَّبِيعِ بَدِيعَةٌ جَمِيلَةٌ.
- ٥- يُصْنَعُ الْخُبْزُ مِنَ الْعَجَينِ.

التمرين الثاني: ضع في الفراغ كلمةً مناسبةً من الكلمات التالية. «كلمات زائدتان»

- ١- الْغَدَاهُ بِدِيَاهُ النَّهَارِ وَ الْعَشِيهُ بِدِيَاهُهُ.
- ٢- رَأَيْنَا الشَّاطِئَ عَنْ عَبْرِ الطَّرِيقِ.
- ٣- رَجَاءً هَذَا الْقَمِيصُ؛ لِأَنَّهُ قَصِيرٌ.
- ٤- فِي لا تَعِيشُ نَبَاتاتٌ كَثِيرَهُ.
- ٥- الْشُّرطِيُّ حَقَائِبِ الْمُسَافِرِينَ.
- ٦- أَخِي قَانِعُ، بِطَعَامٍ قَلِيلٍ.

آلَّتَمْرِينُ الثَّالِثُ: تَرْجِمِ التَّرَاكِيبَ التَّالِيَّةَ، ثُمَّ عَيْنِ اسْمَ الْفَاعِلِ وَ اسْمَ الْمَفْعُولِ وَ اسْمَ الْمُبَالَغَةِ.

يا سَتَارَ الْعُيُوبِ: يا عَلَّامَ الْغُيُوبِ:

يا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ: يا غَفَارَ الدُّنُوبِ:

يا غَافِرَ الْخَطَايَا: يا سَامِعَ الدُّعَاءِ:

يا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ: يا سَاطِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ:

يا مَنْ بَابُهُ مَفْتوحٌ لِلْطَّالِبِينَ: يا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ:

آلَّتَمْرِينُ الرَّابِعُ: ضُعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدِ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ».

- اِبْتِعَادُ الصَّدِيقِ عَنْ صَدِيقِهِ أَوِ الرَّوْجِ عَنْ زَوْجِهِ. ١- الْرَّكْبُ
- هُوَ الَّذِي لَهُ حَرَكَاتٌ جَمِيلَةٌ وَ كَلَامٌ جَمِيلٌ. ٢- الْكَرَامَةُ
- زِينَةٌ مِنَ الْذَّهَبِ أَوِ الْفِضَّةِ فِي يَدِ الْمَرْأَةِ. ٣- الْوَكْرُ
- شَرْفٌ وَ عَظَمَةٌ وَ عِزَّةُ النَّفْسِ. ٤- الْهَجْرُ
- بَيْتُ الطِّيورِ. ٥- الْسَّوَارُ
- ٦- الْمَلِيجُ

النَّمَرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمَ الْأَحَادِيثُ ثُمَّ عَيْنِ الْمَطْلُوبَ مِنَكَ

١- مَنْ قَالَ أَنَا عَالَمٌ فَهُوَ جَاهِلٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

(إِسْمَ الْفَاعِلِ)

٢- سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ فِي السَّفَرِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

(الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ)

٣- عَالَمٌ يُنْتَفَعُ بِعِلْمِهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

(الْفِعْلُ الْمَجْهُولُ، وَ الْمُضَافُ إِلَيْهِ)

٤- الْجَلِيسُ الصَّالِحُ خَيْرٌ مِنَ الْوَحْدَةِ، وَ الْوَحْدَةُ خَيْرٌ مِنْ جَلِيسِ السَّوءِ.

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

(الْمُبْتَدَأُ وَ الْخَبَرُ)

٥- كَاتِمُ الْعِلْمِ، يَلْعُنُهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْحَوْتُ فِي الْبَحْرِ، وَ الطَّيْرُ فِي السَّمَاءِ.

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

(إِسْمَ الْفَاعِلِ، وَ الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ)

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: تَرْجِمُ الْأَيَةَ وَالْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- ﴿لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا اللَّهُ﴾ التَّمْلِ : ٦٥

٢- الْسُّكُوتُ ذَهَبٌ وَالْكَلَامُ فِضَّةٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- الْكُتُبُ بَسَاتِينُ الْعِلْمَاءِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- ثَمَرَةُ الْعُقْلِ مُدَارَةُ النَّاسِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٥- زَكَاةُ الْعِلْمِ نَسْرٌ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

كَمِلُ الْفَرَاغَاتِ فِي التَّرْجِمَةِ الْفَارِسِيَّةِ.

مِنْ صِفَاتِ الْمُؤْمِنِينَ

١- ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾

و کسانی که از گناهان بزرگ و کارهای زشت ، و هنگامی که می بخشنایند.

٢- ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقامُوا الصَّلَاةَ﴾
و کسانی که [خواسته] را برآورده و برپا داشتهند؛

٣- ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْتَهُمْ﴾
و در میان آنها مشورت هست؛

٤- ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنِفِقُونَ﴾
واز آنچه به روزی دادیم انفاق می کنند.

٥- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابُهُمُ الْبَعْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾
هرگاه به آنان ستم شود، یاری می جویند؛

٦- ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا﴾
و سزای بدی، بدی است؛

٧- ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
پس درگذرد و اصلاح کند، پاداش او بر [عهد] خداست؛

٨- ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾
زیرا او ستمگران را آشوری: ۳۷ إلی ۴

أَيُّهَا الرِّمَلَاءُ :
إِلَى اللِّقَاءِ
نَنْتَظِرُكُمْ فِي الصَّفِ الْحَادِي عَشَرَ :
حَفِظَكُمُ اللَّهُ
فِي أَمَانِ اللَّهِ
مَعَ السَّلَامَةِ.

بروزترین و ابرترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

